

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

לפני כב' השופט חאלד כבוב, סגן נשיא

המבקש

שלומי טלמור

ע"י ב"כ עו"ד: עמית מנור – יוקי שמש עורכי דין
ממגדל אמות תוצרת הארץ, יגאל אלון 114, תל אביב
טל': 073-3905733; פקס: 1533-5438086

המערער בע"א 3568/18

מנחם קאירי

ע"י ב"כ עו"ד: עורך הדין יעקב סבו ואח'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6078888; פקס: 03-6078889

נגד

המשיבה

טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד: ש. הורוביץ ושות', עורכי דין
מרחוב אחד העם 31, תל אביב
טל': 03-5670700; פקס: 03-5660974

וע"י ב"כ עו"ד: טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
מרחוב ברקוביץ' 4, תל אביב
טל': 03-6075000; פקס: 03-6075050

פסק דין

פתח דבר

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה, אשר גובשה במסגרת הליך לגילוי ועיון במסמכים טרם הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת לפי סעיף 198א לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות"), בשם חברת טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ("החברה") כנגד נושאי המשרה בה ובתאגידיהם נוספים שבשליטתה (להלן: "הבקשה לעיון").
2. בבסיס הבקשה לעיון, עמד הסדר עתידי עליו דיווחה החברה בדוחותיה הכספיים לרבעון השלישי לשנת 2016, ולגביו ניהלה החברה אותה עת משא ומתן עם הרשויות בארה"ב, על רקע הליכי חקירה שהתנהלו נגדה משך מספר שנים, בעקבות חשדות להפרות של החוק האמריקאי למניעת שחיתות במדינות זרות (ה- "FCPA" - Foreign Corruption Act). ה- FCPA הינו חוק פדראלי העוסק

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255-11 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

בשקיפות חשבונאית ובמניעת מעשי שחיתות במדינות זרות של גופים וחברות בעלי זיקה מסוימת לארה"ב.

3. בהמשך, השלימה החברה את המשא ומתן עם ממשלת ארה"ב, וביום 22.12.2016 דיווחה החברה כי הגיעה להסדרים עם משרד המשפטים האמריקאי וכן עם הרשות לניירות ערך בארה"ב, אשר מביאים לסיומן את כלל חקירותיהן של הרשויות האמריקאיות בקשר להפרת ה-FCPA במדינות רוסיה, מקסיקו ואוקראינה (להלן: **"ההסדרים בין החברה לבין ממשלת ארה"ב"**).

4. בתמצית, במסגרת ההסדרים בין החברה לבין ממשלת ארה"ב, הודתה החברה בהפרת ה-FCPA במדינות האמורות, ובתוך כך התחייבה לשלם לרשויות בארה"ב סך של 519 מיליון דולר, וזאת בנוסף להתחייבויות שונות אותן נטלה על עצמה בגדרי הסדרים אלו.

5. במקביל, ובנוסף להסדרים אשר גובשו בין החברה לבין ממשלת ארה"ב, ביום 22.12.2016 חתמה חברת טבע רוסיה, חברת בת של החברה, על הסכם טיעון עם משרד המשפטים האמריקאי (להלן: **"הסדר הטיעון בין טבע רוסיה לבין ממשלת ארה"ב"**).

6. אציין כבר עתה, כי הן במסגרת ההסדרים בין החברה לבין ממשלת ארה"ב, והן במסגרת הסדר הטיעון בין טבע רוסיה לבין ממשלת ארה"ב, הודאתה של החברה בדבר הפרת ה-FCPA, אינה מחייבת את נושאי המשרה בחברה או בחברות הבנות שלה – ונתון זה עמד אף הוא לנגד עיני בבואי לדון בהסדר הפשרה אשר אישורו מבוקש.

7. למען שלמות התמונה אציין גם, כי במקביל להליכים אותם ניהלה החברה בארה"ב, פתחו גם הרשויות בישראל בבדיקה משטרתית של האירועים שהובילו לגיבוש ההסדר מול הרשויות בארצות הברית, ובחודש ינואר 2017 עברה הבדיקה לפסים של חקירה פלילית כנגד החברה. לבסוף, הגיעה החברה להסדר עם הרשויות בישראל המסיים את החקירה הפלילית כנגד החברה, במסגרתו שילמה החברה קנס בסך של 75 מיליון ש"ח.

8. ביני וביני, בטרם הושלם המשא ומתן עם הרשויות האמריקאיות, כמו גם הליך החקירה בישראל, הוחלט בישיבת דירקטוריון החברה על הקמת "ועדת תביעות בלתי תלויה" (Special Impartial Litigation Committee) (להלן: **"הוועדה"** או **"ועדת התביעות"**) - בראשותו של כב' השופט בדימוס יוסף אלון, אשר התבקשה לבחון את מכלול האפשרויות העומדות לרשות החברה בכל הנוגע לחשדות וההסדרים המפורטים לעיל, לרבות האפשרות לנקוט בצעדים משפטיים כנגד נושאי משרה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

וגורמים נוספים. ועדת התביעות הבלתי תלויה החלה בעבודתה אך לאחר אישור ההסדר עם הרשויות האמריקאיות ולאחר כניסתו לתוקף.

9. על רקע אירועים אלו נפתחו כנגד החברה גם הליכים משפטיים נוספים, אליהם אתייחס בהמשך, שהמשותף להם הוא בבקשה לנקוט בהליך "קולקטיבי" לצורך מיצוי זכויותיה של החברה כנגד נושאי המשרה בה (בין בדרך של תובענה ייצוגית ובין בדרך תביעה נגזרת). הליכים אלו (אשר נדונו ונדחו – בראשית על ידי בית משפט זה, ובהמשך על ידי בית המשפט העליון, ולמעט עניין קאירי אשר עודו תלוי ועומד, ואילו אתייחס ביתר פירוט בהמשך החלטתי זו), מלמדים אף הם על היקף הפרשה נשוא הבקשה, חשיבותה והשלכותיה רחבות ההיקף.

10. על יסוד כל אלו גובש הסדר הפשרה, אשר הבקשה לאישורו, היא הבקשה נשוא החלטתי זו, הוגשה לבית המשפט ביום 24.07.2019 (להלן: "**הבקשה**"), ושעה שלא מצאתי טעם בסילוקה על הסף, הוריתי לחברה ביום 01.08.2019 לפעול לפרסומה לצורך הגשת התנגדויות מטעם בעלי מניה, דירקטור או נושה של החברה, וזאת תוך 30 ימים. כן הוריתי על קבלת עמדתו של ב"כ היועמ"ש.

11. התנגדויות לאישור הסדר הפשרה, אָנן - ביום 03.10.2019 הודיעו הגורמים המוסמכים במשרד המשפטים כי לא מצאו לנכון להתנגד לבקשה; וביום 06.10.2019 חלף המועד להגשת התנגדויות, וכאלו לא הוגשו.

12. בנסיבות אלו קבעתי את הבקשה לדיון בפניי אשר התקיים ביום 07.01.2020, במסגרתו השלימו הצדדים טיעוניהם גם בעל פה, כך שכל שנותר לצורך סיום ההליכים שבכותרת, הוא מתן הכרעתי זו.

13. הכרעתי בבקשה לאישור הסדר הפשרה נעשתה באספקלריה של כלל שיקול הדעת העסקי (Business Judgment Rule - BJR), אשר אומץ ככלל מנחה ומחייב במשפטנו [ר' ע"א 7735/14 ורדניקוב נ' אלוביץ (28.12.2016) (להלן: עניין ורדניקוב)] – זאת, בשים לב לכך כי בענייננו מונתה הוועדה בהתאם להוראות ס' 110(ג) לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "**חוק החברות**") – היינו, **כוועדה מייעצת** (להלן: "**וועדה מייעצת**"), ולכך גם מופנה זרקורה של החלטתי זו, כמו גם ההדגשות אותן מצאתי לנכון לחדד בגדרה.

דוק: הסוגיות נשוא החלטתי זו – אישור הסדר פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת על רקע הקמתה של ועדת תביעות בלתי תלויה, נדונו לא אחת בפסיקה, אולם ייחודיותה של זו, היא בשימת הדגש לעובדה שמדובר ב"וועדה מייעצת" אשר מונתה בהתאם להוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות, ולהשלכות הנובעות מכך בראי דוקטרינת שיקול הדעת העסקי.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

שאלה זו – אשר במובנה הרחב יותר נוגעת להכרה במוסד ועדות התביעות הבלתי תלויות בדין הישראלי, הובאה לפתחו של בית המשפט העליון בגדרי רע"א 905/18 **כימיקלים לישראל בע"מ נ' שיירי** (02.05.2018) (להלן: עניין **שיירי**), אולם שם מצא בית המשפט כי החלטתו אינה דורשת הכרעה בהיבטים העקרוניים הנוגעים למוסד הוועדה הבלתי תלויה בדיני התובענות הנגזרות, כך שאלו נדונו שם רק ככל שנדרש הדבר לצורך הכרעה, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין. אולם כן הודגש שם, כי אין מחלוקת שמוסד הוועדה הבלתי תלויה קנה אחיזה בדין הישראלי, וזאת נקודת המוצא לדיונו.

14. במסגרת החלטתי זו מצאתי לחדד ולהדגיש, כי ייחודיותה של ועדה מייעצת המוקמת מכח הוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות – היינו, ועדה אשר הרכבה הינו בלתי תלוי לחלוטין; סמכויותיה מוגבלות; תיחום הסוגיות בהן נדרשת הוועדה לעסוק תואם את הרכבה המקצועי; וכן אירועי המקרה הנדון נבחנים על ידה באמצעות כליה המקצועיים, ובמנותק משיקולי רוחב ו/או אסטרטגיה ו/או שיקולים עסקיים אחרים - היא שוועדה כאמור נהנית מחזקת מקצועיות, העדר פניות והעדר עניין אישי, ובאופן שיש בו כדי להצדיק החלתו של כלל שיקול הדעת העסקי על החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנותיה, גם בגדרי אישור הסדר פשרה בהליך תביעה נגזרת.

בתוך כך מודגש גם, כי לוועדה כאמור לא מואצלות סמכויות דה פאקטו, כך שממילא כלל ממצאיה אינם מחייבים את הדירקטוריון אלא מהווים יסוד להמלצות בלבד, ואילו סמכות העל לאימוץ המלצותיה אם לאו, כמו גם הפרורוגרטיבה לקבלת החלטות מעשיות בקשר לכך – נותרות בידי דירקטוריון החברה.

במקרה כאמור, הרי שמרכז כובד הבחינה שבית המשפט נדרש להחיל הינו על תקינות החלטת דירקטוריון החברה לאמץ את מסקנות הוועדה, להבדיל מסבירות מסקנות הוועדה גופן. זוהי הנקודה הארכימדית שעל-פיה נכון יהא לבחון אישורם של הסדרי פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת, מקום בו הוקמה על ידי החברה ועדה מייעצת – וכך עשיתי בעניין שלפניי.

15. בבסיס כך עומדת ההנחה, כי מנגנון הוועדה המייעצת, מיועד לעמעם את החשש מפני בעיית הנציג וניגוד העניינים המובנה בו עשוי להיות נגוע הדירקטוריון בהחלטתו שלא להפעיל את כוח התביעה של החברה כנגד נושאי המשרה בה, וזאת באמצעות מתן סמכות המלצה לגוף בלתי-תלוי, המנתח בכוחות עצמו ובאופן עצמאי את הסוגיה הנדונה (ראו לעניין זה **שיירי**, פסקה 34).

בתוך כך, ככל שתונח בפני בית המשפט תשתית מספקת לפיה החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה הינה מיודעת, בתום לב ונקייה מניגוד עניינים – מידת התערבותו של בית המשפט בסבירות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הסדר הפשרה תהא מוגבלת, אם בכלל, ובית המשפט יימנע מלהחליף את שיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בחברה, בשיקול דעתו.

גישה זו עולה גם בקנה אחד עם ההלכה אשר נקבעה בע"א 4857/16 **מנשה נ' יוז'ין אייר בע"מ**, פסקאות 33-38 (24.04.2018) (להלן: **עניין מנשה**), לפיה החלטת דירקטוריון החברה האם להגיש תביעה בשמה של החברה היא החלטה שכלל שיקול הדעת העסקי חל עליה, ודברים אלו יפים גם ביחס להחלטה בדבר גיבושו של הסדר פשרה חלף הגשת תביעה כאמור.

16. ודוק: המבחן הדו שלבי לבחינת הסכמי פשרה במסגרת הליך תביעה נגזרת אשר הותווה על ידי בתנ"ג (ת"א) 32690-10-11 **גוטליב נ' איילון אחזקות בע"מ** (03.09.2012) (להלן: **עניין גוטליב**) [ויושם בהמשך בשורת החלטות דוגמת תנ"ג (ת"א) 815-09-13 **לנואל נ' מאור** (14.09.2016) (להלן: **עניין לנואל**) וכן תנ"ג 31934-02-14 **ברק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ** (08.04.2016) (להלן: **עניין ברק**)], דר בכפיפה אחת תחת בחינה כאמור, שכן תחת החלתו נבחנת הלכה למעשה תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי, וכפי שאפרט בהרחבה בהמשך החלטתי זו.

אולם מצאתי לנכון להדגיש כבר עתה, כי בשונה מנסיבותיהם של **עניין לנואל** ו**עניין גוטליב**, מקום בו הוקמה ועדה **מייעצת**, ובתוך כך מצא בית המשפט כי החלטת הדירקטוריון לגיבוש הסדר הפשרה על בסיס המלצותיה חוסה באופן מלא תחת כלל שיקול הדעת העסקי, הרי שככלל, לא יידרש בית המשפט לבחון את סבירותו של הסדר הפשרה – היינו, את סבירות מסקנות הוועדה גופן.

במובן זה, החלטת דירקטוריון כאמור החוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, מעניקה מעיין "חזקת תקינות" להסדר הפשרה גופו – היינו, כי הסדר הפשרה הינו הוגן, צודק ויעיל, ויש בו כדי לקדם את טובת החברה – אשר תכלית זו היא העומדת ביסודו של מוסד התביעה הנגזרת.

17. יודגש לעניין זה, כי "כוח התביעה" הוא בגדר נכס שבבעלות החברה, והחלטת החברה אם ליטול לידיה את מושכות התביעה ולהגישה בעצמה – על סמך שיקולים משפטיים ועסקיים – צריכה להתבסס על שאלת טובתה – היינו, האם בנסיבות העניין השימוש בכח זה הוא כדאי לה, אם לאו. בעשותה כן, היא מפעילה שיקול דעת עסקי עצמאי. הרעיון של הקמת ועדה מייעצת נועד להבטיח ששיקול הדעת יופעל בצורה אובייקטיבית על-ידי גורמים מקצועיים, אשר בוחנים שורה רחבה של היבטים על מנת לגבש המלצה באשר לאופן פעולתה של החברה.

ודוק: יש לזכור כי נקודת המוצא היא כי הליך של תביעה נגזרת הוא הליך **חריג**, שבמסגרתו עוברות המושכות של ניהול ההליך המשפטי בשם החברה לידי מי שאינו האורגן המוסמך, ובמובן זה מהווה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

התביעה הנגזרת "חריגה מעקרון האישייות המשפטית הנפרדת ומעקרון אי-ההתערבות של בעלי המניות בניהול החברה" [רע"א 729/17 אפריקה ישראל להשקעות בע"מ נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ פסקה 12 (31.7.2017) (להלן: עניין אפריקה ישראל)], והוא רצוי ומוצדק מקום בו קיים ניגוד עניינים בין האינטרסים של האורגנים בחברה לבין האינטרס של החברה עצמה (עניין שיירי, פסקה 30) – ובמובן זה, הקמתה של ועדה מייעצת מרפאת את החשש האמור מפני ניגוד העניינים.

18. כן אציין, כי סבורני שהרף לבחינת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי במסגרת אישור פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת, גם מקום בו הוקמה ועדה מייעצת, צריך להיות מן הגבוהים – קרי, כל מקום בו ימצא בית המשפט כי נפל פגם כלשהו בהחלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה בראי כלל שיקול הדעת העסקי, הרי שלא יהא מנוס אלא לבחון את סבירותו של הסדר הפשרה גופא, וזאת במסגרת ה"שלב השני" אשר נקבע בעניין גוטליב – היינו, הבחינה אשר תעשה על ידי בית המשפט במסגרת "השלב הראשון" הינה בחינה מחמירה ומדוקדקת של הפרוצדורה אותה הפעילה הוועדה ואי התלות שלה, על מנת שתוכל החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה להינות מחזקת תקינות כלל שיקול הדעת העסקי, מבלי להידרש לבחינת סבירות המלצות הוועדה גופא במסגרת השלב השני, וכך בהתאם למקבילית הכוחות אותה הגדרתי בעניין גוטליב.

19. מסגרת בחינה זו תואמת את גישת המשפט התאגידי בארצות הברית אשר ננקטה בעניין Auerbach v. Bennett, 47 N.Y. 2d 619 (להלן: עניין Auerbach) ומבכרת את תקינות כלל שיקול הדעת העסקי על שיקול דעתו של בית המשפט ביחס להמלצות הוועדה גופן [וזאת להבדיל מהגישה אשר ננקטה בעניין Zapata Crop. V. Maldonado, 430 A.2d 779 (להלן: עניין Zapata)], לפיה אין לבית המשפט להסתפק בקיומו של כלל שיקול הדעת העסקי, ועליו להידרש בכל מקרה, במסגרת השלב השני, לבחינת המלצות הוועדה גופן, תוך הפעלת שיקול דעת עצמאי] – זו חודדה על ידי בית המשפט במרילנד בעניין Boland Trane Assocs v. Boland, 2012 Md. Cir. Ct. LEXIS 2, 6-7 (Md. Cir. Ct. 2012) (להלן: עניין Boland), בניסיון ליישב בין שתי הגישות אשר הותוו בדין האמריקאי ביחס לוועדת תביעות בלתי תלויה – כאשר במסגרת עניין Boland הובהר, שגם על פי עניין Auerbach ניתן ליישם בדיקה מחמירה של הוועדה על ידי בחינה מדוקדקת של הפרוצדורה שהפעילה הוועדה ואי התלות שלה. בתוך כך צויין, כי ממילא חלק מהבחינות שנבחנות בדרך כלל תחת השלב השני, יכולות להיבחן במסגרת השלב הראשון – וכך, יפים הדברים בעניינו.

20. על הגישות השונות בדין התאגידי בארצות הברית ביחס לוועדת תביעות, אשר על יסודן התוותי את המבחן הדו שלבי לבחינת המלצות וועדת תביעות בלתי תלויה בשיטתנו, עמדתי בהרחבה במסגרת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הדברים שנכתבו בעניין ועדת תביעות בלתי תלויה בדיני התאגידים הישראלים (ר' חאלד כבוב, עינבל בלאו ואהד פיליפ "ועדת תביעות בלתי תלויה בדיני התאגידים הישראלים" **ספר גרוס – מחקרים בדיני החברות ומשפט עסקי לכבודו של פרופ' יוסף גרוס** 71 (אהרון ברק, יצחק זמיר ודוד ליבאי עורכים, 2015) (להלן: "**כבוב, בלאו ופיליפ**") – וזה המקום לציין כי כבר שם הדגשתי, כי במסגרת השיקולים לבחירה בין הגישות השונות, ישנה חשיבות רבה ביותר לשלב שבו מוקמת הוועדה – וככל שזה מוקדם יותר כך נכון יותר להיצמד לגישת **Auerbach** – וכך בעניינינו, כאשר טרם הוגשה בקשה לאישור תביעה נגזרת, ונמצאים אנו בשלב מקדמי ביותר של בקשת עיון בלבד.

21. בנסיבות אלה, תחת בחינה מחמירה אותה ביצעתי בגדרי "השלב הראשון" כהגדרתו בעניין **גוטליב**: בשים לב לכך שמדובר בוועדה מייעצת; לאור השלב המוקדם בו הוקמה הוועדה וגובשו המלצותיה; בהעדר כל התנגדויות לאישור הסדר הפשרה; ומשעה שהשתכנעתי כי לא נפל רבב בעבודת הוועדה, כמו גם בהליך אימוץ מסקנותיה על ידי דירקטוריון החברה – וזה חוסה תחת הגנת כלל שיקול הדעת העסקי – הרי שסבורני כי זו העת לצעוד צעד נוסף ולחדד כי אכן ייתכנו מקרים בהם בית המשפט לא יידרש כלל לבחינת סבירות הסכם הפשרה גופא במסרת ה"שלב השני" – היינו, לבחינת סבירות המלצות הוועדה גופן – וכזה הוא המקרה שלפנינו.

22. אולם בתוך כך אדגיש, כי באשר לקביעת גמול ושכר טרחה בהתאם להמלצת הצדדים במסגרת הסדר הפשרה, הרי שקביעה זו מצויה במתחם שיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, וזאת גם מקום בו נהנית החלטת הדירקטוריון לאימוץ הסדר הפשרה מהגנת כלל שיקול הדעת העסקי, ובהתאם להוראות ס' 202(א) לחוק החברות, תוך החלת השיקולים אשר פורטו בע"א 2046/10 **עזבון המנוח שמש נ' רייכרט**, פ"ד סה(2) 861 (2012) (להלן: **עניין רייכרט**), בשינויים המחוייבים, לרבות לגבי קיומו של יחס ישר בין שכר הטרחה והגמול שייפסק למבקש ובאי כוחו לבין הסכום שאלו הצליחו "להשיג" לחברה בסופו של יום במסגרת ההליך [ראו עניין **לנואל**; תנ"ג (מחוזי ת"א) 37473-09-12 **בן יורם נ' נוחי דנקנר** פסקאות 20-21 (18.11.2015) (להלן: **עניין בן יורם**); תנ"ג (מחוזי ת"א) 49615-04-13 **להב נ' אי די בי חברה לפתוח בע"מ** פסקה 59 (5.11.2015); תנ"ג (מחוזי ת"א) 52117-02-12 **רסולי נ' יורס חברה להשקעות בע"מ** פסקה 33 (5.12.2013) (להלן: **עניין רסולי**)].

אדגיש גם, כי בעניינינו כלל הסדר שכר הטרחה המבוקש נדבך נוסף וייחודי, אשר ממילא דרש בחינה דקדקנית ומעמיקה של בית המשפט, וזאת בבקשתם של הצדדים לכרוך בגדרי ההסדר תשלום שכר טרחה לב"כ **קאירי**, אשר הערעור אותו הגיש על החלטה לדחיית בקשתו לעיון הותלה, לבקשת הצדדים, משך תקופת גיבושו של הסדר הפשרה. לבסוף, מצא עצמו הליך זה חלק בלתי נפרד מהסדר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255-11 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הפשרה דנן, ותנאי לגיבושו, וזאת בראי תכליתו של ההסדר – קרי, שיהא בו כדי למצות ולסלק את מלוא הטענות והעילות כנגד החברה בקשר לאירועים נשוא ההליכים דנן.

נוכח חריגותה של תניה זו, כמו גם השלכות הרוחב אשר יכולות היו להיגזר מעברה אל הליכים עתידיים אשר טרם באו לאוויר העולם, נדרשתי באופן קפדני ומפורט לנסיבותיו הייחודיות והפרטניות של ההסדר דנן, כמו גם הרציונאליים והנימוקים אשר ישבו בבסיס גיבושה של תניה זו, ועצם ההצדקה לקיומה – כל אלה, נשקלו על ידי בפריזמה רחבה של שיקולי מדיניות רצויה וראויה, ועל בסיס הסמכות הבלעדית לקביעת שכר טרחה וגמול בגדרי פשרה בהליך תביעה נגזרת, אותה הותיר המחוקק בידי בית המשפט בלבד, ולא בכדי.

בכך יש להדגיש ביתר שאת את חשיבות ייחוד סמכות זו לבית המשפט, גם מקום בו תחסה החלטת הדירקטוריון תחת הגנת כלל שיקול הדעת העסקי, וכי כל תניה אשר תיכלל בהסדר הפשרה לעניין זה, הינה בגדר המלצה בלבד.

23. אשר לתניות הפטור והשיפוי, הגם שאלו מהוות לכאורה חלק מתנאי הסדר הפשרה, מצאתי כי בעניינינו, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, על בית המשפט לבחון גם את תניות הפטור והשיפוי, וכן את סבירות הסדר החזר ההוצאות מצד החברה במסגרת הסדר הפשרה – זאת, בין היתר משום שמדובר בתניות ייחודיות ורחבות, וכן נוכח עמדת הגורמים המוסמכים אשר הצביעה על קושי ו/או צורך בחידוד הסוגיה דנן. אציין לעניין זה כי מצאתי לייחס משקל לעמדת הגורמים המוסמכים ביחס להיקף הבחינה אשר תעשה על ידי בית המשפט במסגרת ה"שלב השני", כאן ובכלל, וכפי שיפורט בהחלטתי להלן.

24. על מנת שלא לצאת חסר אבהיר גם, כי חרף העובדה שהסדר הפשרה שאישורו מבוקש הינו בגדרי הליך לגילוי לפי סעיף 198א לחוק החברות, הרי שאין בכך כדי להוות מכשול מפני אישורו במסגרת הליך כאמור, וזאת שעה שבנסיבות העניין הונחו בפניי כלים טובים די הצורך כדי להעריך כדבעי את הסיכונים והסיכויים שהיו כרוכים בניהול תביעה נגזרת לו הייתה מוגשת בקשה לאישור בתביעה מעין זו, ועל יסוד כך בחנתי אישורו של ההסדר דנן (ראו עניין ברק).

25. על יסוד כל אלה, אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הדרושים, נתתי דעתי לטיעוני הצדדים ונימוקיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאשר את הסדר הפשרה שבנדון, וכך עשיתי. החלטת דירקטוריון החברה לאימוץ המלצות הוועדה המייעצת חוסה תחת הגנת כלל שיקול הדעת העסקי, בהיותה מיודעת, בתום לב ונקייה מניגוד עניינים, ובאופן בו נגזר גם כי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הסדר הפשרה הינו הוגן, צודק ויעיל, ויש בו כדי לקדם את טובת החברה – אשר תכלית זו היא העומדת ביסודו של מוסד התביעה הנגזרת. אנמק מדוע.

רקע - השתלשלות האירועים בתיק

בקשת טלמור

26. ביום 15.11.2016 פרסמה החברה את דוחותיה הכספיים לרבעון השלישי לשנת 2016, במסגרתם דווח כי החברה ביצעה הפרשה בסך 520 מיליון דולר, נוכח הסדר עתידי לגביו התנהל משא ומתן עם הרשויות בארה"ב בקשר עם פרשת ה-FCPA.
27. יומיים לאחר פרסום דוחותיה הכספיים של החברה, ביום 17.16.2016 הוגשה על ידי המבקש בתיק זה, מר שלומי טלמור (להלן: "המבקש"), בקשה לגילוי ועיון במסמכים טרם הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת לפי סעיף 198א לחוק החברות.
28. במסגרת הבקשה לעיון, העלה המבקש טענות בדבר מעשים ומחדלים אשר בוצעו לכאורה על ידי נושאי המשרה בחברה, ואשר היה בהם כדי להוביל להפרת הוראות ה-FCPA ולגרימת נזקים לחברה. בהתאם לכך, התבקשה החברה להעמיד לעיונו של המבקש מסמכים שונים, טרם הגשת בקשה לאישור תביעת נגזרת על ידו.
29. בהמשך כאמור, הגיעה החברה להסדרים עם הרשויות בארה"ב, וכן עם הרשויות בישראל, באופן שהביא לסיומן של כלל החקירות שהתנהלו כנגדה בקשר עם פרשת ה-FCPA.
30. נוכח מינויה של ועדת התביעות הבלתי תלויה כמתואר להלן, ביום 21.10.2019 הוגשה בקשה מוסכמת לעיכוב ההליכים בתיק זה עד לקבלת המלצות הועדה, וביום 22.10.2019 נעתרתי לבקשה. עיכוב ההליכים הוארך בהתאם להחלטתי מיום 23.12.2018, והועדה התבקשה להגיש את מסקנותיה עד שבעה ימים לפני מועד הדיון שנקבע.

הקמת ועדת התביעות הבלתי תלויה

31. ביום 13.12.2016, לאחר הגשת הבקשה שבכותרת, בעיצומו של המשא ומתן אשר נוהל אותה עת בין החברה לבין הרשויות בארה"ב, אך עוד בטרם חתמה החברה על הסדרים כאמור, החליט דירקטוריון החברה על הקמתה של ועדת התביעות הבלתי תלויה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

32. מנדט ועדת התביעות כפי שנוסח והוגדר על ידי דירקטוריון החברה, הוא לבחון, בין היתר, האם על החברה לנקוט בהליכים משפטיים כנגד דירקטורים, נושאי משרה ועובדים מטעמה ו/או חברות בנות של החברה, או כל גורם אחר, וזאת בעקבות החתימה על ההסדרים על הרשויות בארה"ב בקשר עם פרשת ה-FCPA, אשר עומדת ביסוד ההסדרים כאמור.
- בתוך כך, נדרשה הוועדה לבחון האם נקיטה בהליכים כאמור עולה בקנה אחד עם טובתה של החברה, אם לאו. כן נדרשה הוועדה לבחון האם בנסיבות העניין נכון יהא להגיע להסדר או הסדרים עם דירקטורים, נושאי משרה ועובדים בחברה או מבטחים.
33. ביום 14.04.2019 הגישה הוועדה לחברה את מסקנותיה במסגרת דו"ח מקיף, מפורט ומנומק, הנפרש על פני 165 עמודים. בתוך כך, כולל הדוח תיאור מקיף של ממצאיה העובדתיים של הוועדה, לצד ניתוח משפטי ומסקנות והמלצות אשר גובשו על ידה (להלן: "דוח הוועדה").
34. למען שלמות התמונה יצוין, כי בעקבות בירור משפטי שנדרש מהחברה במסגרת המלצות הוועדה בדוח, הגישה הוועדה ביום 18.04.2019 את הדוח המקורי עם הבהרות פרטניות לאורך הדוח, וזה הוגש לבית המשפט במעטפה סגורה ביום 13.05.2019.
35. בסופן של בדיקות כאמור, הגיעה הוועדה לממצאים וקביעות בכל הנוגע להערכת סיכויי ההצלחה של תביעה אפשרית שתוגש על ידי החברה כנגד נושאי המשרה, לגביהן אתיחס ביתר פירוט בהמשך, אולם בתמצית: בכל הנוגע להערכת סיכויי התביעה בעילה של הפרת חובת אמונים, מצאה הוועדה כי לא ניתן לבסס תביעה לפיה הדירקטורים ונושאי המשרה האחרים בחברה פעלו מתוך אינטרסים אישיים המנוגדים לאינטרסים של החברה, ומשכך סיכויי התביעה בעילה זו הינה נמוכים; בכל הנוגע להערכת סיכויי התביעה בעילה של הפרת חובת הזהירות, מצאה הוועדה כי מדובר בתביעה קשה ומורכבת, אשר סיכוייה להתקבל נמוכים מסיכוייה להידחות – אולם אין מדובר בתביעה מופרכת או תלושה על פניה.
36. על יסוד האמור, הגיעה הוועדה למסקנה כי במכלול נסיבות העניין, טובת החברה מצדיקה ניהול משא ומתן לפשרה עם המבטחים של הדירקטורים ונושאי המשרה בחברה, בזמנים הרלוונטיים לקרות הפרשה - ולאור כך, ניהלו הצדדים (יועציה המשפטיים של הוועדה ויועציהם המשפטיים של הדירקטורים ונושאי המשרה) מו"מ אינטנסיבי וממושך, אשר בסופו גובשו בין הצדדים הסכמות אשר עוגנו בגדרי הסכם הפשרה אשר אישורו מבוקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הסדר הפשרה

37. לאחר ניהולו של מו"מ כאמור בין היועצים המשפטיים של הוועדה והיועצים המשפטיים של המבטחים, גובשה בין הצדדים הסכמה כי לצורך סילוק מלוא הטענות הקשורות לפרשת ה-FCPA, ישלמו המבטחים לחברה סכום כולל וסופי של 50,000,000 דולר אמריקאי (להלן: "סכום הפשרה").
38. אשר לסבירות סכום הפשרה קבעה הוועדה, כי בהתחשב בסיכונים ובסיכויים הכרוכים בהגשת התביעה על ידי החברה נגד הדירקטורים ונושאי המשרה בה, ובשים לב למשמעויות הנגזרות מעצם הגשת תביעה כאמור, כמו גם סיכוייה הנמוכים, הרי שמדובר בסכום ראוי.
39. בתוך כך, הדגישה הוועדה במסקנותיה, כי נוכח העובדה שמבין ראשי הנזק האפשריים הניתנים לתביעה מתוך הסכום של כ- 519 מיליון דולר ארה"ב ששילמה החברה, הסכום ששולם בגין חילוט הרווחים אינו נזק בר תביעה, הרי שהלכה למעשה מהווה סכום הפשרה שיעור נכבד מתוך סכום הקנס בו חויבה החברה. לכך יש להוסיף את העובדה, כי קיים ספק רב עד כמה תשלום הקנס כלל מכוסה במסגרת ביטוח הדירקטורים ונושאי המשרה האחרים.
40. שיקול נוסף ומהותי אשר פורט בנימוקי הוועדה הינו, כי תחת מסלול אשר אינו בדרך של פשרה, קיים סיכוי גדול וסביר כי חברות הביטוח תעלנה במלוא עוון טענות בדבר העדר כיסוי, אשר אינן מופרכות מיסודן – וככל שאלו תתקבלנה, המשמעות תהא אובדן של אפשרות פשרה הכוללת תשלום כספי ביטוח לחברה.
41. ביום 01.05.2019, לאחר שנדונו מסקנות והמלצות הוועדה על ידי חברי הוועדה ויועציה המשפטיים בכל הנוגע לעבודת הוועדה, דוח הוועדה, ממצאיו וכן המשא ומתן אשר נוהל אל מול חברות הביטוח, אישר דירקטוריון החברה (בהרכב של דירקטורים בלתי נגועים בלבד, אשר לא כיהנו בעת התרחשות פשרת ה-FCPA), להתקשר בהסכם פשרה עם המבטחים, וביום 23.07.2019 התקשרו החברה, המבטחת ונושאי המשרה בחברה (בעבר ובהווה), בהסכמת המבקש, בהסכם הפשרה.
- ואלה עיקרי הסכם הפשרה:
- א. בתמורה לויתור וסילוק מלא ובלתי חוזר של כל הטענות ו/או הדרישות שעומדות או תעמודנה לקבוצת טבע כלפי דירקטורים, נושאי משרה ועובדים בקבוצת טבע, בקשר לכל הנושאים שעולים, במישרין או בעקיפין, מפרשת ה-FCPA (כהגדרתה בהסכם הפשרה), המבטחים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

ישלמו לחברה סכום כולל של 50 מיליון דולר ארה"ב, אשר כוללים בין היתר, הוצאות משפטיות בגין הליכים משפטיים קיימים.

ב. התקשרות הצדדים בהסכם הפשרה תהווה, לאחר אישורה על ידי בית המשפט, מעשה בית דין בדבר מיצוי, ויתור וסילוק מלא סופי ובלתי חוזר, של כל עילות התביעה ו/או הטענות ו/או הדרישות של החברה או תאגידים הנמנים על קבוצת טבע, הקשורות במישרין או בעקיפין לפרשת FCPA וזאת כלפי עובדיה, הדירקטורים שלה ונושאי המשרה שלה ושל כל חברת בת או חברה קשורה לחברה, וכלפי כל צד שלישי.

ג. תשלום הסכם הפשרה ימצה את חובות המבטחים לפי פוליסת הביטוח [כהגדרתה בהסכם הפשרה; (להלן "פוליסת הביטוח")], בכל הקשור לתביעה שתוגש על ידי החברה או בשמה בכל הנוגע לפרשת ה-FCPA, כלפי העובדים, הדירקטורים ונושאי המשרה בחברה, שכיחנו בה בתקופות הרלוונטיות, או הבאים בנעליהם, ובכפוף לתשלום סכום הפשרה, החברה וכן הדירקטורים, נושאי המשרה והעובדים, מוותרים על כל טענה ו/או דרישה כלפי המבטחת בכל הקשור לתביעה על ידי החברה או בשמה בקשר לפרשת ה-FCPA, והכל בכפוף ובהתאם לאמור בסעיפים 5.2 ו-5.3 להסכם הפשרה.

ד. עם זאת הובהר, כי מיצוי פוליסת הביטוח לא יחול במקרים הבאים: (1) טענות ו/או חקירות מחוץ לישראל, שנמסרה לביטוח הודעה לגביהן, ושכרגע אינן פעילות; (2) דרישה ו/או תביעה חדשה של צד שלישי; (3) חקירה חדשה או טענות קשורות בנוגע לפרשת ה-FCPA שעלו לראשונה לאחר כניסתו לתוקף של הסכם הפשרה.

ה. עוד הובהר, כי מקום שבו תתעורר בפני בית המשפט מוסמך, בארץ או בחו"ל, השאלה אם תביעה מסוימת קשורה במישרין או בעקיפין לפרשת ה-FCPA, אזי מיצוי פוליסת הביטוח לא יחול ביחס לתביעה שיקבע לגביה על ידי בית משפט מוסמך כאמור, שאינה חסומה בשל קיומו של מעשה בי-דין.

ו. נוכח ויתור העובדים, הדירקטורים ונושאי המשרה המבוטחים מכוח פוליסת הביטוח בקשר עם הליכים עתידיים שיוגשו על ידי החברה או בשמה (ככל שאלו יוגשו חרף המיצוי, הוויתור והסילוק של החברה ביחס לפרשת ה-FCPA), הסכימה החברה במסגרת הסכם הפשרה, כי חלף פוליסת הביטוח, החברה תישא בתשלום כל הוצאות ההגנה שלהם, באמצעות עורכי דין שהחברה תמנה לפי שיקול דעתה בהסכמה עם הדירקטורים, נושאי המשרה והעובדים הרלוונטיים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

- ז. ישולם לבאי כח המבקש שכר טרחה בסך של 1,595,000 מיליון דולר ארה"ב בתוספת מע"מ.
- ח. ישולם לבאי כח המבקש בעניין קאירי (כהגדרתו להלן) שכר טרחה בסך של 100,000 דולר ארה"ב בתוספת מע"מ.
42. עם חתימתו של הסכם הפשרה, הוגשה כאמור הבקשה לאישור הסדר פשרה, היא הבקשה שלפניי.
43. במסגרת הבקשה הדגישו ב"כ הצדדים כי השיקול המרכזי באישור הסכם הפשרה הינו טובת החברה. לגישת ב"כ החברה, החברה נטלה לידיה את זכות התביעה כנגד מי שנטען כי הזיקו לה, תוך קבלת החלטה להגיע לפשרה עם המבטחים בהמלצת ועדה מיוחדת ובלתי תלויה שהוקמה לצורך בחינת הסוגיה. החלטה זו משרתת את טובת החברה בצורה מיטבית וממילא יש להחיל על החלטה זו את כלל שיקול הדעת העסקי. לפיכך, כל עוד החלטת החברה סבירה, מיוחדת ולא נתקבלה בניגוד עניינים – הרי שבית המשפט ימנע מלהתערב בה ולא יחליף את שיקול דעת החברה בשלו.
44. לצד האמור הציגו ב"כ הצדדים את שלבי בחינת הסכם הפשרה המוגש בעקבות המלצת ועדת תביעות בלתי תלויה בהתאם לפסיקה וההלכה הנוהגת. בתוך כך נטען לגבי הרכב הוועדה כי הינה ועדת תביעות חיצונית ובלתי תלויה, אשר פעלה באופן עצמאי לחלוטין בבדיקותיה. כן הודגש, כי הואיל והרכב הוועדה לא כלל רק דירקטורים של החברה, סמכותה של הוועדה הייתה ליעצ ולהמליץ לדירקטוריון החברה, בין היתר, האם על החברה לנקוט בהליכים משפטיים נגד דירקטורים, נושאי משרה ועובדים מטעמה ומטעם החברות הקשורות, בעקבות חתימת ההסדרים עם הרשויות בארה"ב, ועל יסוד עובדות המקרה נשוא ההסדרים – ובפרט, האם נקיטה בהליכים כאמור עולה בקנה אחד עם טובתה של החברה.
45. עוד נטען כי הוועדה שמרה על מקצועיות ועצמאות מוחלטת בפעולתה, וכללה מומחים בעלי שם בתחום הממשל התאגידי ודיני ניירות ערך, כאשר הסמכויות שהוקנו לוועדה היו רחבות ביותר מה שאפשר לה להתנהל ביעילות, ביסודיות ובאופן עצמאי כנדרש. כן עמדו הצדדים על שקיפות ותיעוד מגוון הפעולות אשר הוועדה נקטה בהן. באשר למועד מינוי הוועדה על ידי החברה, הודגש כי אומנם זו מונתה אך לאחר הגשת בקשת העיון, אולם מועד המינוי היה בנקודת הזמן הנכונה עבור החברה, ועוד בטרם חתימת ההסדרים עם הרשויות בארה"ב.
46. נוכח כל האמור, ובבחינת הדברים בפריזמת שיקול הדעת העסקי על כל רבדיו, סברו הצדדים כי די בכך על מנת שבית המשפט לא יתערב בהחלטת הדירקטוריון לאמץ את מסקנות הוועדה, ובהתאם – יאשר את הסדר הפשרה נשוא הבקשה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

47. הצדדים לא הסתפקו בכך, ולמעלה מכך פירוטו והדגישו כי החלטת הדירקטוריון לאמץ את מסקנות הוועדה, ראויה צודקת ונכונה – גם נוכח מסקנות הוועדה לגופן. כך, עומד ביסוד ההחלטה בסיס עסקי הגיוני, וזאת בשים לב לסכום הפשרה, שהינו מהותי ביותר, ובפרט אל מול החלופה של הגשת תביעות כנגד דירקטורים ונושאי משרה לשעבר והשפעתה השלילית של החלטה כאמור על החברה, כאשר אין סיפק כי האינטרס המובהק של החברה הוא לסיים על אתר את כלל ההליכים בקשר לפרשת ה-FCPA, תוך שמירת ההסדרים אליהם הגיעה עם הרשויות בארה"ב.

בכך נטען, עונה בחינת הנאותות של הסדר הפשרה על שני הקריטריונים אשר נקבעו לעניין זה בפסיקה- עדיפות הפשרה על פני דרכי הפעולה החלופיות לה; וכן נאותות הסדר הפשרה עצמו, בהתאם לעניין **לנואל**, וכפי שיפורט בהרחבה בהמשך ההחלטה.

48. **בכל הנוגע לסבירות הסדר החזר ההוצאות מצד החברה בהסכם הפשרה** הובהר, כי המבטחים נתנו הסכמתם לפשרה בסילוק של מחויבותם מכוח פוליסת הביטוח כלפי הדירקטורים, נושאי המשרה והעובדים (כהגדרתם בהסכם) בקשר עם ההליכים שהוגשו או יוגשו על ידי החברה או בשמה בקשר לפרשת ה-FCPA, בכפוף למספר חריגים אשר פורטו בהסדר הפשרה. לצורך כך, ונוכח הוויתור של אותם גורמים על הגנת הביטוח, נדרש היה לייצר מנגנון החזר הוצאות אשר יאפשר להם להתקשר בהסדר הפשרה, וללא ריחופה של עננה מפני הליכים נוספים אשר עשויים להינקט כנגדם – בגין אותה פרשה, אך ללא ביטוח כיסויי אשר כאמור פוליסת הביטוח בגינו מוצתה. התחייבות זו אינה גורעת מתנאי הסכם הפשרה לפיהם אישורו של הסדר הפשרה יקים מעשה בי דין בקשר עם הליכים נשוא בקשת העיון, אך היא משלימה אותו (וכך בהתאם להוראות ס' 5.3 להסכם הפשרה, הרי שאם ייקבע על ידי בית משפט מוסמך כי תביעה שתוגש בקשר עם פשרת ה-FCPA אינה חסומה מפאת מעשה בי דין – הרי שממילא סעיף מיצוי פוליסת הביטוח לא יחול). על יסוד כל אלו סבורים הצדדים – כי קיומו של ההסדר כאמור, נחוץ לצורך השלמת הסדר הפשרה.

בכל הנוגע להיקפן וייחודן של תניות הפטור במקרה דנן, וכך גם ביחס לכך שהסכמות הצדדים בעניין זה אינן דורשות אישורם של אורגנים נוספים בחברה, מעבר לדירקטוריון, שכן אין בהן משום טובת הנאה כלשהי לנושאי המשרה בתאגיד, וכולן ניתנות במסגרת הליך משפטי צופה אירועים פני עבר – הפנו הצדדים להחלטתי בעניין **לנואל** אשר נסיבותיו דומות לסיבות העניין דנן.

49. **בכל הנוגע לשכר הטרחה וסבירותו בנסיבות העניין**, ציינו הצדדים, הן בבקשה והן במסגרת דיון שהתקיים בפניי בעניין זה, כי בהתאם לשיקולים אשר נקבעו בפסיקה, ובכלל זאת היקף וטיב העבודה שהושקעה על די המבקש ובאי כוחו, מידת הרצינות של הבקשה, החשיבות הציבורית של הנושא,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

התוצאה של הסכם הפשרה והתמורה שלו, ומידת ההשקעה במסגרת הדרך להסגת הסכם הפשרה (ובהתאם לעניין ברק) – הרי שכל אלו מתקיימים בנסיבות העניין, ושכר הטרחה עליו הוסכם הוא סביר וראוי בנסיבות העניין.

50. על יסוד כל אלה, סבורים הצדדים כי יש מקום לאשר את הסדר הפשרה – ודעתי כדעתם.

עמדת הגורמים המוסמכים במשרד המשפטים

51. עמדת הגורמים המוסמכים במשרד המשפטים ביחס להסכם הפשרה הוגשה ביום 03.10.2019, במסגרתה הודיעו כי לא מצאו לנכון להתנגד לבקשה, אולם ביקשו להסב תשומת ליבו של בית המשפט לשלוש סוגיות אשר עלו בבחינתם את הסכם הפשרה – תחולת כלל שיקול הדעת העסקי על אימוץ מסקנות הוועדה על ידי הדירקטוריון; סעיף השיפוי בהסכם; שכ"ט וגמול.

52. אשר לתחולת כלל שיקול הדעת העסקי על אימוץ מסקנות הוועדה על ידי הדירקטוריון ביקשו הגורמים המוסמכים לחדד את שלבי בחינת ההתקשרות בהסכם הפשרה בהתאם להלכה אשר נקבעה בעניין גוטליב, וזאת בהתייחס לנימוקי החברה בבקשה, לפיהם כלל שיקול הדעת העסקי צריך לחול על החלטת החברה לאמץ את המלצת ועדת התביעות להתקשר עם נושאי המשרה ו/או העובדים ו/או המבטחים בהסכם פשרה (ובהיותה מיוחדת, בתום לב ונקייה מניגוד עניינים).

לטענת הגורמים המוסמכים, בהתאם להלכת גוטליב – היא הלכה המחייבת בעניין, ראשית יש לבחון את הרכב הוועדה וסמכויותיה, תום ליבה והאמצעים אשר עמדו בפניה כדי לבסס את קביעותיה; ואך בשלב השני, יש לבחון את שיקול דעתה – כאשר מתקיימת מקבילית כוחות בין השלב הראשון לשני.

בהתאם לאמור נטען, כי מוקד הדיון בכל הנוגע לבחינת תחולת כלל שיקול הדעת העסקי הינו החלטת הכלל הנ"ל על ההתנהלות עובר להקמת הוועדה ועל בחינת המלצות הוועדה ולא בשלב אימוץ המלצות אלו על ידי דירקטוריון החברה.

יודגש כי גם הגורמים המוסמכים אך ביקשו לדייק את הבחינה שנעשתה כאמור, אולם הבהירו כי משקלה ביחס לבחינת דיות הסכם הפשרה על ידי בית המשפט, אכן עשוי להיות מועט.

53. אשר לסעיף השיפוי בהסכם הפשרה נטען, כי במסגרת הסכם הפשרה הסכימה החברה לשאת בהוצאות ההגנה העתידיות של נושאי המשרה והדירקטורים בחברה, נוכח וויתורם על תחולת פוליסת הביטוח ביחס אליהם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255-11 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

בהתאם לעמדת הגורמים המוסמכים קיים קושי עם ההסדר האמור, וזאת במקרה בו יוגש בהמשך כנגד נושאי המשרה ו/או הדירקטורים הליך אחר בקשר לפרשה נשוא הפרשה. במקרה כאמור, יוצא כי החברה (היינו הנפגעת) נושאת בפיצוי ו/או שיפוי הגורם המעוול אשר פגע בה (היינו נושא המשרה או הדירקטור).

על אף הקושי האמור, הותירו הגורמים המוסמכים אישור תניה זו לשיקול דעתו של בית המשפט, אשר יבחן, בין היתר, האם מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות אי התערבותו של בית המשפט בשיקול דעת הועדה ביחס לקיומו של סעיף שיפוי כאמור, וכפי שארע למשל בעניין **לנואל**.

54. אשר לשכ"ט וגמול נטען, כי הסכם הפרשה כולל שני רכיבי שכר טרחה – האחד, בהתייחס לשכר טרחת ב"כ התובע הנגזר (מר טלמור); והשני, בהתייחס לשכר טרחת ב"כ תובע נגזר שבקשתו נמחקה, והערער אשר הוגש על ידו לבית המשפט, טרם נדון והוכרע (מר קאירי).

אשר לשכ"ט של ב"כ טלמור, ציינו הגורמים המוסמכים כי דומה שזה עומד במבחנים שנקבעו בעניין **רייכרט**, אולם על הצד הגבוה - בנסיבות אלו הותירו הגורמים המוסמכים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט. כך גם לגבי "שתיקת" ההסדר ביחס לגמול שעתיד להיות מועבר לידי של טלמור, אשר מייצרת עמימות ביחס לשאלה האם עתיד להגיע גמול כלשהו לידי של טלמור – וככל שכן, מהו גובהו ומה המקור לתשלומיו.

ביחס ל"כריכת" שכ"ט והגמול, הפנו הגורמים המוסמכים לת"צ 12-09-2484 **הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' כהן ואח'** פסקאות 19-22 (30.06.2019) (להלן: עניין **התנועה הצרכנית**), אשר דבריו בסוגיית הכריכה יפים לענייננו. ביחס לאפשרות פסיקת שכ"ט במסגרת הסדר פשרה בגדרו מקבלת החברה תשלומים, נטען כי אין כל מניעה כאמור [וכנלמד מתנ"ג (ת"א) 45914-09-12 **דיין נ' אי די בי חברה לאחזקות בע"מ** פסקה 38 (31.10.2013)].

אולם אשר לשכ"ט של ב"כ קאירי נטען, כי שונים הם פני הדברים. חרף העובדה שבקשת קאירי נמחקה על ידי בית המשפט בשל הכפילות עם בקשת טלמור, מצאו עורכי ההסדר לנכון לשלם לו 100,000 דולר כנגד מחיקת בקשת הרשות לערער על החלטת בית המשפט. סכום זה משולם מהסעד שהוסכם כי יוחזר לחברה ומופחת לפיכך מהפיצוי שהיא מקבלת. לאור האמור, ובשים לב לחשש מפני יצירת תמריצים שליליים בעתיד למבקשים שבקשותיהם תמחקנה, להמשיך בהליך ולערער על החלטת המחיקה, גם אם אין בבקשתם ממש. כל זאת בהמתנה לשלב הפרשה בהליך שנותר על כנו (אשר בגינו נמחקה בקשתם) וידיעה כי אז יוכלו לדרוש תשלום בתמורה להסכמה על מחיקת הערער.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

55. סיכומו של דבר, הגורמים המוסמכים אינם מתנגדים לאישור הסכם הפשרה, ונטל קבלת ההחלטה ביחס לסוגיות אותן בחרו להאיר, הועבר אם כן לבית המשפט.

בקשת קאירי

56. ביום 20.07.2017, כשמונה חודשים לאחר הגשת בקשת טלמור, הוגשה גם על ידי מר מנחם קאירי בקשה לגילוי ועיון במסמכים מכוח ס' 198א לחוק החברות כנגד החברה (להלן: "בקשת קאירי").

בתמצית, טען קאירי בבקשתו כי אין מקום לדחותה על הסף וזאת מן הטעם כי מדובר בבקשות שונות לחלוטין כך שגם המסמכים שגילויים מתבקש בכל אחת מהבקשות – שונה אף הוא. בתוך כך הושם דגש על הנושאים השונים והשדות המשפטיים השונים לכאורה, היינו בעוד שבקשת טלמור נוגעת לשדה של הממשל התאגידי וחובת האמונים והזהירות של נושאי המשרה; הרי שבקשת קאירי מבקשת לבחון שדה שונה לחלוטין – שדה דיני המס.

57. ביום 18.03.2018 ניתנה החלטת כבוד השופטת רות רוני בבקשה לסילוק על הסף שהוגשה על ידי החברה כנגד בקשת קאירי, במסגרתה סולקה הבקשה על הסף וזאת מן הטעם שביחס לבקשת טלמור, הרי שעסקינן בשתי בקשות שמתעוררות בהן שאלות דומות או זהות של עובדה ומשפט- ומשכך יש מקום להחיל לגביהן את ס' 7 לחוק תובענות ייצוגיות; כי לא נמצאו טעמים בגינם ישנה הצדקה לחרוג מן הכלל אשר נותן עדיפות לבקשה הראשונה בזמן – היא בקשת טלמור; כי בקשת טלמור היא בקשה רצינית ויסודית; כי בנסיבות המקרה דן בקשת קאירי אינה מוסיפה נדבך ייחודי ומשמעותי לבקשת טלמור; וגם לבחינת בקשת קאירי על הנזקים המתבעים בה לגופה – נקבע כי אין בקשת קאירי מוסיפה נדבך מהותי, ייחודי ומשמעותי לבקשת טלמור, והיא אף בעייתית ממספר בחינות, וכפי שפורט בהחלטה.

58. ביום 03.05.2018 הגיש קאירי ערעור לבית המשפט העליון על החלטה לסילוק על הסף, וזה נותר תלוי עומד עד לשלב זה, ובהתאם להסכמות הצדדים המפורטות בהסכם הפשרה.

59. ביום 08.04.2019 הוגשה בקשה לעיון בתיק בית המשפט מטעם מר קאירי – המבקש בתנ"ג 4809-0717, בסופה, חרף התנגדות המבקש טלמור, לא ראיתי טעם המצדיק את דחיית הבקשה ומשכך התרתי אותה. יחד עם זאת הדגשתי בפני הצדדים, כי אין בהחלטה להתיק העיון בתיק כדי להקנות למבקש העיון מעמד כלשהו או עילת תביעה כלשהי במסגרת ההליך שבנדון.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255-11 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

60. עוד אציין, כי ביום 25.12.2019, לאחר הגשת עמדת הגורמים המוסמכים אשר התייחסו באופן פרטני לשכ"ט אותו מבוקש לשלם לב"כ קאירי, הוגשה הודעה מטעמו, במסגרתה הובהר על ידי מר קאירי כי ההסכמה אליה הגיע עם החברה כמפורט בבקשה לאישור הסדר הפרשה, מקורה ברצונה של החברה ומיזומתה, לאחר שבחנה את מכלול הנסיבות הרלוונטיות לצורך סיום ההליכים המשפטיים התלויים ועומדים כנגדה בנוגע לפרשה, ובכלל זה אלו הנוגעים להיבטי המס שלה, בבית המשפט העליון (הליכים שכאמור הותלו עד להכרעת בית המשפט בבקשה לאישור הסדר פשרה).
61. עוד הודגש על ידי מר קאירי כי הגשת בקשת גילוי המסמכים על ידו נועדה לבחון את היבטי המס בפרשה נשוא ההליכים דנן, ומשכך הגם שנמחקה – הבהירה החברה כי הבקשה תרמה לחידוד סוגיות מס שהחברה מתמודדת עימן, ובכך יצרה תועלת של ממש.
62. בנסיבות האמורות, ומשעה שהוסבר כי לחברה צומחת לכאורה תועלת מעצם הגשת בקשת קאירי והאמור בה, הציעה החברה לקאירי כי ימשוך את ערעורו על מנת לגבש הסדר פשרה סופי בכל הנוגע לפרשה ולהיבטיה השונים. על רקע זה, ובמסגרת רצונה של החברה לסיים את כלל ההליכים הקשורים בפרשה, הציעה החברה לב"כ קאירי לכלול את היבטי המס שבבקשת קאירי בהסדר הפרשה אותו היא מגבשת לכדי הסדר, ואגב כך לשלם, בגין התועלת שצמחה לה מבקשת קאירי, סך של 100,000 דולר ארה"ב, לכיסוי הוצאותיה, לרבות שכ"ט באי כוחו והמומחה החשבונאי בסוגיות המס. על עניין זה אעמוד בהמשך החלטתי, במסגרת התייחסותי לשכ"ט וגמול.

הליכים נוספים בגין פרשת ה-FCPA

63. לצד ההליכים עליהם פירטתי לעיל, הוגשו בגין פרשת ה-FCPA הליכים משפטיים נוספים מקבילים שנדונו בפני בית משפט זה (אך לא רק). למען שלמות התמונה, אזכיר הליכים אלו בקצרה.
64. ביום 25.12.2016 הוגשה בקשה לאישור תביעה ייצוגית נגד החברה ונושאי המשרה בה, אשר בגדרה טען המבקש לנזק אשר נגרם לבעלי המניות בחברה בעקבות פרשת ה-FCPA (ת"צ 50425-12-16 שוורץ נגד טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ואח'), וביום 19.12.2017 הוגשה על ידי החברה וחלק מנושאי המשרה בה בקשה לסילוק על הסף של הבקשה, וזאת על יסוד הטענה כי הזכות לתבוע את נזקיה של החברה, שייכת לחברה ולא לבעלי המניות בה.
- ביום 08.05.2018 נעתרתי לבקשת החברה, והורתי על מחיקת הבקשה. על החלטתי זו לא הוגש ערעור.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

65. ביום 01.01.2017 הוגשה בקשה לאישור תביעה נגזרת על ידי רבקה טכנולוגיות בע"מ (תנ"ג 01-640-17 **רבקה טכנולוגיות בע"מ נ' טבע**), בקשר עם פרשת ה-FCPA אשר עיקריה חוזרים וחופפים את הבקשה אשר הוגשה בגדרי ההליך שבכותרת, ועל יסוד כך הוגשה על ידי המבקש בגדרי הליך זה בקשה למחיקת בקשת רבקה טכנולוגיות בע"מ על הסף.

ביום 02.03.2017 נעתרתי לבקשת המבקש, והורתי על מחיקת הבקשה, וזאת בשל שהבקשה בגדרי ההליך שבכותרת הינה מבוססת, ראויה ומעמיקה יותר. ערעור שהוגש על החלטתי זו נדחה על ידי בית המשפט העליון ביום 12.09.2018 (ע"א 3293/17 **רבקה טכנולוגיות בע"מ נ' שלומי טלמור**).

66. ביום 12.02.2017 הוגשה בקשה לאישור תביעה נגזרת על ידי יעל מנואלה עידו (תנ"ג 17-02-21067 **עידו נ' הורוביץ ואח'**), אף היא על רקע התרחשויות דומות לאלה העומדות ביסוד הבקשה שבכותרת, ובקשר עם פרשת ה-FCPA. גם במקרה זה הוגשה על ידי המבקש בגדרי הליך זה בקשה למחיקה על הסף של ההליך, וזו נדונה בפני כבוד השופטת רות רונן.

ביום 02.07.2017 נעתרה כבוד השופטת רונן למבוקש, והורתה על מחיקתה גם של בקשה זו, ומן אותם הטעמים, לפיהם הבקשה שבכותרת הינה מבוססת, ראויה ומעמיקה יותר. ערעור שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט העליון ביום 12.09.2018 (ע"א 6859/17 **עידו נ' שלומי טלמור**).

67. נוסף על כל אלו, וכפי שצינתי בפתח החלטתי, בעקבות חתימת החברה על ההסדרים עם הרשויות בארה"ב, פתחו הרשויות בישראל בחקירה כנגד החברה, אשר הסתיימה ביום 14.01.2018 בהסדר פשרה בין החברה לבין משרד המשפטים, לפיו שילמה החברה סך של כ-75 מיליון שקלים.

דיון והכרעה

68. לצורך הכרעה בבקשת אישור הסדר הפשרה, נדרשתי לבחון האם החלטת דירקטוריון החברה לאמץ את המלצותיה של ועדת התביעות חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, אם לאו – וככל שכך הוא, יהנה גם הסכם הפשרה מחזקת תקינות ביחס לתנאיו, ואינני נדרש בנסיבות כאמור להידרש לסבירות ההסכם גופא, ובשים לב לכך כי מדובר בוועדה מייעצת אשר הוקמה בהתאם להוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות.

69. זה המקום לציין כי עמדתי בעניין זה – היינו, המוקד לגביו חל הדיון בחס לתחולת כלל שיקול הדעת העסקי, שונה מעמדת הגורמים המוסמכים, ודווקא תואמת את עמדתה של החברה, במובן זה שסבורני כי בנסיבות כאמור בו מוקמת ועדה מייעצת, בחינה זו חלה גם, ובעיקר, על החלטת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

דירקטוריון החברה לאמץ את המלצות הוועדה הבלתי תלויה, ולא רק על התנהלות הדירקטוריון עובר להקמת הוועדה – כך שהחלטת הדירקטוריון כאמור, יכולה בהחלט להינות מהגנת כלל שיקול הדעת העסקי בנסיבות המתאימות, וכפי שאבאר להלן בהרחבה.

כן מצאתי לנכון לציין, כי יכול ועמדת הגורמים המוסמכים ביחס למוקד הדיון כאמור, נכונה יותר ביחס לוועדה אשר ממונה מכח סעיפים 110(א) ו-110(ב) לחוק החברות, להבדיל מוועדה מייצגת הממונה מכח סעיף 110(ג) לחוק החברות, כבעניינו.

70. בהתאם לאמור, בחינת תחולתו של כלל שיקול העסקי בנסיבות העניין תעשה על ידי בהתאם למבחנים אותם קבעתי בעניין **גוטליב**, ולשם כך אעמוד תחילה על הרקע הנורמטיבי להחלת כלל שיקול הדעת העסקי מקום בו נדרש בית המשפט לאשר הסדר פשרה בגדרי הליך של תביעה נגזרת (ובפרט, בבקשה לעיון לפי סעיף 198א לחוק החברות), תוך החלתם של המבחנים אשר נקבעו בעניין **גוטליב** לצורך בחינה והכרעה האם החלטת הדירקטוריון נעשתה באופן מיועד, תם לב ונקי מניגוד עניינים – שכן כאמור, הדברים שלובים זה בזה.

לאחר מכן אעבור לבחינת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי במקרה שלפניי, כאשר לצורך כך אדרש בשלב הראשון לבחינת נאותות הליך עבודת ועדת התביעות שהוקמה על ידי החברה - מה שיהיה בו כדי ללמד על מידת ה"מיוזעות" אשר נדרשת לצורך החלת כלל שיקול הדעת העסקי על החלטת הדירקטוריון לאמץ את המלצות הוועדה; "תום הלב" ו- "העדר ניגוד עניינים" ביחס להחלטת הדירקטוריון כאמור, ייבחנו על ידי באמצעות בחינת הרכב הדירקטוריון ואופן פעולתו ביחס להקמת הוועדה, כמו גם אימוץ מסקנותיה.

ככל שאמצא כי החלטת הדירקטוריון לאמץ את המלצות הוועדה ולהתקשר בהסכם פשרה זה חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, הרי שבסגרת השלב השני, אינני נדרש לבחון את סבירותו של הסכם הפשרה גופא, ומלבד לעניין שכ"ט וגמול, אשר דורש פיקוחו של בית המשפט בהתאם להוראות החוק, כמו גם טעמים ציבוריים רחבים יותר, עליהם אעמוד בהמשך ההחלטה. כך גם מצאתי להתייחס במסגרת השלב השני לסעיפי השיפוי והפטור והחזר ההוצאות עם נושאי המשרה, וזאת נוכח ייחודיות ההסדר כאמור, כמו גם תחולתו הרחבה, ובשים לב לעמדת הגורמים המוסמכים בקשר לכך.

לבסוף, בשים לב למשקל אותו התבקשתי לתת למבחני "השלב השני", ונוכח עמדת הגורמים המוסמכים כפי שפורטה לעיל, אבאר בקצרה מדוע השתכנעתי בנסיבות העניין שגם הסדר הפשרה גופא, על כל רבדיו – הינו ראוי, צודק ולטובתה החברה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

המסגרת הנורמטיבית – אישורם של הסכמי פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת בראי כלל שיקול הדעת העסקי

71. הוראות ס' 198(א) לחוק החברות קובעות כי אישורה של תביעה נגזרת תעשה מקום בו השתכנע בית המשפט כי "התביעה וניהולה הן לטובת החברה וכי התובע אינו פועל בחוסר תום לב". אישורו של הסדר פשרה בגדרי תביעה נגזרת, תעשה מקום בו סבור בית המשפט כי מדובר ב"הסכם פשרה הוגן, צודק ויעיל" (ראו עניין **רסולי**). דרישה דומה מעוגנת בהוראות סעיף 198א לחוק, המפנה אל התנאים הקבועים במסגרת סעיף 198(א).
72. שאלת קידום "טובתה של החברה" בראי החלטתם של הגורמים המוסמכים בה לאמץ מסקנותיה של ועדת תביעות, ובהתאם להתקשר בהסכם פשרה, תיבחן על ידי בית המשפט בהתאם לכלל שיקול הדעת העסקי – היינו, האם החלטה כאמור התקבלה על ידי המוסדות המוסמכים כשהם פועלים באופן מיועד, בתום ולב וללא ניגוד עניינים, כאשר ככלל יימנע בית המשפט מהחלפת שיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בחברה, מקום בו עומדת החלטתם בסטנדרט האמור.
73. לעניין זה יודגש, כי עיקרון בסיסי בדיני התובענות הנגזרות הוא "שיטובת התביעה" ו"טובת החברה" לאו דווקא טובה אחת היא" (עניין **אפריקה ישראל**, פסקה 2 לפסק הדין של השופט יי עמית). כך, שאלת טובתה של החברה בראי ניהול התביעה, אינה מצומצמת לטיבה של עילת התביעה – היינו, האם האירועים המקימים את עילת התביעה אכן מבססים עילה כזו, ומהם סיכוייה, אלא בחינתה נוגעת גם לשאלה אם ניהול התביעה – בעת הזו – אכן יהיה לטובת החברה, כאשר טובתה של החברה נמדדת במגוון רחב של פרמטרים (ראו עניין **כימיקלים**, פסקה 27).
74. במובן זה, הקמת ועדת תביעות בלתי תלויה נועדה למעשה לאפשר לחברה "לקבל בחזרה" את האפשרות לקבל החלטה בנוגע לניהול התביעה הנגזרת, תוך הפעלת שיקול דעת עסקי עצמאי בשאלת אימוץ מסקנותיה של הוועדה (ר' כבוב, בלאו ופיליפ, עמ' 76).
75. בעניין **גוטליב** נדונה סוגיית ועדות התביעות הבלתי תלויות לראשונה בישראל, ושם קבעתי כי ראוי לאמץ את שני שלבי הבדיקה על פי הדין האמריקני כמפורט לעיל, וזאת בהתייחס לשתי הגישות השולטות לעניין זה בדיני התאגידים בארה"ב, וכפי שציינתי בפתח הדברים – סבורני כי בנסיבות העניין שבפנינו יש לצעוד צעד נוסף בעיצוב בחינת עבודתה של ועדת תביעות בלתי תלויה מייעצת גם בדין הישראלי, וזאת בהתאם לגישה אשר הותווה בדין האמריקאי בעניין **Boland** בניסיון ליישב בין שתי הגישות השונות, לכאורה, העולות מעניין **Auerbach** ועניין **Zapata**.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

בתוך כך ציינתי, כי במסגרת עניין **Boland** הובהר כי ניתן לפשר בין הגישות בכך שגם על פי עניין **Auerbach** ניתן ליישם **בדיקה מחמירה** של עבודת הוועדה על ידי בחינה מדוקדקת של הפרוצדורה שהפעילה הוועדה ואי התלות שלה. בתוך כך צויין, כי ממילא חלק מהבחינות שנבחנות בדרך כלל תחת השלב השני, יכולות להיבחן במסגרת השלב הראשון – וכפי שמצאתי לחדד בהחלטתי זו, כאשר מדובר בוועדה מייעצת, יכול וכלל לא תידרש בחינתו של הסכם הפשרה גופא במסגרת השלב השני - וכפי שנכון בעניינינו.

76. ומכאן לתשתית הנורמטיבית הנדרשת בעניינינו.

ועדות דירקטוריון – הקמת "ועדה מייעצת"

77. סמכותו של דירקטוריון חברה להקמת ועדות, ובכלל זאת הקמתה של ועדה מייעצת, מעוגנת בסעיף 110 לחוק החברות, הקובע כדלהלן:

- "110. (א) הדירקטוריון רשאי להקים ועדות דירקטוריון, אלא אם כן נקבע אחרת בתקנון.
- (ב) בועדת דירקטוריון שהדירקטוריון אצל לה מסמכויותיו, לא יכהן מי שאינו חבר דירקטוריון.
- (ג) בועדת דירקטוריון שתפקידה לייעץ לדירקטוריון או להמליץ בלבד, יכול שיכהנו גם מי שאינם חברי דירקטוריון אלא אם כן נקבע אחרת בתקנון".

78. הרציונאל העומד בבסיס מינויה של "ועדה מייעצת" בהתאם להוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות, הינו שכאשר חברה סבורה שטענות שהועלו כלפיה מצריכות בירור, וכי הדרך הנאותה לבררן היא באמצעות הקמת ועדה חיצונית שתמליץ לדירקטוריון – אין מניעה חוקית שתעשה כן, וזאת בכל שלב דיוני שהוא [ראו עניין **לנואל**, פסקאות 21–26]; תנ"ג (מחוזי ת"א) 15-07-22701 **מחלבות טל טלה בע"מ נ' מגה קמעונאות בע"מ**, פסקה 12 (11.1.2016)], וכפי שציין בית המשפט העליון בעניין **שיירי** הנזכר לעיל "ועדה שכזו מוסמכת לייעץ לדירקטוריון, אשר מצדו מקבל, בסופו של דבר, את ההחלטה הסופית" [עניין **שיירי**, פסקה 23; וראו גם עניין **לנואל**, פסקה 23; ראו סעיף 112(א)(7) לחוק החברות].

79. המלצת הוועדה הבלתי-תלויה מבוססת גם היא על שקלול הערכת טיב עילת התביעה, יחד עם יתר השיקולים שבידי החברה לשקול על מנת להחליט אם ניהול התביעה יהא לטובתה, ובמובן זה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

המלצותיה אינן בעניין שבמשפט גרידא, אלא בעניין הדורש מומחיות רחבה – הן בקשר לעילת התביעה, הן בקשר ליתר שיקוליה של החברה (עניין שיירי, פסקה 28).

80. הרעיון של הקמת ועדה בלתי-תלויה נועד להבטיח ששיקול הדעת יופעל בצורה אובייקטיבית על-ידי גורמים מקצועיים, אשר בוחנים שורה רחבה של היבטים – משפטיים, כלכליים ואחרים – על מנת לגבש המלצה באשר לאופן פעולתה של החברה; זאת בשים לב לכך שלעתים רבות, הסוגיה שבבסיס התביעה הנגזרת נוגעת לחברי הדירקטוריון, כך שהללו מצויים בניגוד עניינים מובנה ביחס לתביעה, וכך כאשר הקמת הוועדה נעשית בהתאם להוראות סעיף 110(א) לחוק החברות, ובשונה מענייננו.

81. ודוק: ההנחה לפיה החלטתו של דירקטוריון החברה שלא להפעיל את כוח התביעה של החברה תהיה, במרבית המקרים 'נגועה' מראש בניגוד עניינים, מהווה נקודת מוצא בלבד, אולם כאשר מוקמת ועדת תביעות בלתי תלויה בהתאם להוראות סעיף 110(ג), משתנה נקודת המוצא במובן זה שהמנגנון של הוועדה הבלתי-תלויה אמור לרפא פגם זה, וזו למעשה תכליתו.

82. כפי שצינתי בפתח החלטתי, ייחודיותה של ועדת תביעות מייצגת המוקמת מכח הוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות – היינו, ועדה אשר הרכבה הינו בלתי תלוי לחלוטין; סמכויותיה מוגבלות; תיחום הסוגיות בהן נדרשת הוועדה לעסוק תואם את הרכבה המקצועי – ותוך שאירועי המקרה נבחנים על ידה באמצעות כליה המקצועיים, ובמנותק משיקולי רוחב ו/או אסטרטגיה ו/או שיקולים עסקיים אחרים – היא שוועדה כאמור נהנית מחזקת מקצועיות, העדר פניות והעדר עניין אישי, ובאופן שיש בו כדי להצדיק החלטתו של כלל שיקול הדעת העסקי על החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנותיה, גם בגדרי אישור פשרה בהליך תביעה נגזרת.

דברים אלו נכונים ביתר שאת לאור העובדה שלוועדה כאמור לא מואצלות סמכויות דה פאקטו, כך שממילא כלל ממצאיה אינם מחייבים את הדירקטוריון אלא מהווים יסוד להמלצות בלבד, ואילו הפרורוגרטיבה לאימוץ המסקנות נותרת בידי דירקטוריון החברה בלבד – ואשר על החלטותיו כאמור, חל כלל שיקול הדעת העסקי.

83. במקרה כאמור, הרי שמרכז כובד הבחינה שבית המשפט נדרש להחיל הינו על תקינות החלטת דירקטוריון החברה לאמץ את מסקנות הוועדה, להבדיל מסבירות מסקנות הוועדה גופן – וכך עשיתי בעניין שלפניי.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

כלל שיקול הדעת העסקי

84. כלל שיקול הדעת העסקי אומץ באופן מפורש וכהלכה מחייבת בעניין **ורדניקוב**, במסגרתו קבע כבוד השופט עמית כי מקום בו גורם מוסמך בחברה פעל וקיבל החלטה בתום לב, ללא ניגוד עניינים ובאופן מיועד (היינו, לאחר עיון בנתונים ושקילת השיקולים הרלוונטיים), בית המשפט לא יידרש לתוכן ההחלטה ולא יבחן אותה לגופה.

חזקת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי, הינה כי "פעולה או החלטה של דירקטור אשר נעשתה בהעדר ניגוד עניינים, בתום-לב ובאופן מיועד (In Good Faith And Informed) נהנית מחזקת תקינות, ואינה חשופה להתערבותו של בית-המשפט" (ש' **חנס**, כלל שיקול-הדעת העסקי, עיוני משפט לא 313, 315 (תשס"ט).

85. כך, גם ביחס להחלטת דירקטוריון של חברה אם לאמץ דרישה של בעל מניות כי החברה תיפרע ממי שגרם לה נזק, בין בדרך של תביעה ובין בדרך של פשרה, חל כלל שיקול הדעת העסקי [ראו פרופ' א' ברק "היקף התערבותו של בעל המניה במניהול החברה על ידי מנהליה: כוחו של בעל מניה לתובע על הפרת זכות על ידי מנהליה" **הפרקליט** כה 33(תשכ"ט); פרופ' יוסף גרוס **חוק החברות החדש** 328 (מהדורה רביעית, 2007) – וכך סבורני, גם ביחס להחלטה של דירקטוריון להגיע להחלטה כאמור על יסוד מסקנותיה של ועדה מייעצת.

86. בתנ"ג (מחוזי ת"א) 12-02-32489-02 **אלטמן נ' אורמת תעשיות בע"מ** (3.10.2013) (להלן: עניין **אלטמן**) עמדה השופטת רונן על החשיבות שבקבלת ההחלטה בדבר ניהול התביעה הנגזרת בידי גורמים "עסקיים" ופנימיים לחברה, ולא בידי בית המשפט, ודברים אלה יפים לענייננו:

" כלל שיקול הדעת העסקי מבוסס בין היתר על ההנחה כי דירקטוריון החברה הוא גוף מתאים יותר מאשר בית-המשפט לקבל החלטות עסקיות של החברה. אכן, כאשר מדובר בשאלה של הגשת תביעה בשם החברה, אין לדירקטוריון החברה עדיפות מובנית על פני בית-המשפט בהערכת סיכויי התביעה - להיפך.

יחד עם זאת, אני סבורה כי גם כאשר מדובר בהחלטה של החברה אם להגיש תביעה אם לאו, יש מקום לתחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי. כך, החלטה של החברה להגיש תביעה, היא החלטה שמביאה בחשבון את שאלת סיכויי התביעה, אולם היא לוקחת בחשבון גם שיקולים נוספים. במסגרת זו, נשקלים שיקולים כמו העלות הכספית של ניהול התביעה; המחיר של ניהול התביעה במשאבים של כוח אדם של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

החברה; ההשפעה האפשרית של ניהול החברה על שמה של החברה ועל המוניטין שלה; ההשפעה של ניהול החברה על קשריה של החברה עם הנתבעים הפוטנציאליים ועוד כהנה וכהנה שיקולים שאינם קשורים באופן ישיר בשאלת הסיכוי כי התביעה תתקבל. שיקולים אלה הם שיקולים שראוי ונכון שיישקלו על ידי דירקטוריון החברה."

(עניין אלטמן, פס' 18; ההדגשות אינן במקור; ח.כ.)

87. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שהחלטת דירקטוריון כאמור, נשענת על עבודת ועדה קפדנית אשר נעשתה על ידי ועדת תביעות מייצגת כבעניינו, ובשים לב לרציונאליים עליהם עמדתי לעיל – או אז, ולאחר שמצא בית המשפט בהתבסס על מבחני המשנה תחת ה"שלב הראשון" אשר נקבעו בעניין גוטליב, כי ההחלטה חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, בית המשפט אינו יידרש לבחינת סבירות מסקנות הוועדה גופן, ויימנע מהתערבות והחלפת שיקול דעת הדירקטוריון בשיקול דעתו, במסגרת ה"שלב השני", וכפי שאפרט להלן.

אישור הסדרי פשרה בעקבות המלצות ועדת תביעות בלתי תלויה בגדרי הליך תביעה נגזרת

88. נקודת המוצא לבחינת אישורם של הסדרי פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת בכלל, הוא סעיף 202(א) לחוק החברות הקובע, בין היתר, כי לא יערך הסדר פשרה בתביעה נגזרת אלא באישור בית המשפט:

"202. (א) תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת, ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות כל תמורה המוצעת לתובע.

(ב) נתבקש בית המשפט לאשר פשרה או הסדר כאמור בסעיף קטן (א), יורה על פרסום הודעה על פרטי ההסדר או הפשרה; בעל מניה, דירקטור, וכן נושה לעניין תביעה נגזרת לפי סעיף 204, רשאים להגיש, בתוך מועד שיקבע בית המשפט, התנגדות לאישור ההסדר או הפשרה."

הרציונאל העומד בבסיסו של סעיף 202 לחוק החברות הוא כפול: ראשית, תפקידו לאפשר לבית המשפט לפקח ולבחון את הפשרה אשר הושגה והאם מדובר בפשרה ראויה; ושנית להוות חסם מפני הסדרי פשרה שאינם ראויים, בשים לב לחשש הנובע מבעיית נציג, לפיה עלולים תובע נגזר ובאי כוחו להעדיף את טובתם האישית ולסיים את ההליך בהסדר פשרה שאינו משרת את האינטרס של החברה,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

לטובת גמול ושכר טרחה גבוה. לפיכך, תפקידו של בית המשפט לוודא שהסדר הפשרה המוצע משרת את האינטרס של החברה בשמה מתבקש להגיש תביעה.

89. הלכה ידועה היא כי בבואו לבחון הסדר פשרה בהליך תביעה נגזרת, על בית המשפט להידרש למספר שיקולים, וביניהם: סיכויי התביעה; סכום הפשרה ביחס לשיעור הפיצוי הפוטנציאלי הצפוי במקרה של הצלחת התביעה; תועלת אחרת שעשויה החברה להפיק מהפשרה המוצעת; השלב בו מתבקש אישור הסכם הפשרה; העלויות והמשמעויות של המשך התדיינות מבחינת החברה; הסולבנטיות של הנתבעים או מנגנוני שיפוי שעומדים להם; הוגנות יעילות וסבירות ההסדר שהוגש לבית המשפט; נאותות הגמול המוצע למבקש ושכר הטרחה המוצע לבאי כוחו; וכן להתנגדויות אשר הוגשו להסכם הפשרה ולגמול ולשכר הטרחה שהוסכם במסגרתם, ככל שהוגשו כאמור [תנ"ג (מחוזי ת"א) -21785-02-11 בן עמי נ' מנורה מבטחים החזקות בע"מ פסקה 44 (29.5.2012); תנ"ג (מחוזי ת"א) -45914-09-12 דיין נ' אי די בי חברה לאחזקות בע"מ פסקאות 12-14 (31.10.2013); תנ"ג (מחוזי ת"א) -32007-08-11 אילקס מדיקל בע"מ הנגזרים נ' בן שאול פסקה 20 (13.7.2014)].

כלומר, על בית המשפט לבחון את סיכויי התביעה אל מול הסיכונים שבניהולה, כאשר על סכום הפיצוי שנקבע במסגרת הסכם הפשרה לשקף את היחס בין שני קצוות אלה. כבי' השופטת רונן עמדה על כך בתנ"ג (מחוזי ת"א) -49615-04-13 להב נ' אי די בי חברה לפתוח בע"מ פסקה 31 (5.11.2015) (להלן: עניין להב):

"איך בוחן בית המשפט האם הסכם הפשרה הוא לטובת החברה (או הקבוצה)? דיון בשאלת אישור הסכם פשרה בתביעות ייצוגיות ונגזרות, מחייב בדרך-כלל את בית-המשפט לבחון את סיכויי התביעה. סכום הפשרה אמור בדרך כלל לייצג את סכום המקסימום שניתן היה לקבל בתביעה, לו היא היתה מתקבלת במלואה, בניכוי הסיכון שהתביעה היתה נדחית כולה או חלקה. כן יש להביא בחשבון סיכונים נוספים שהפשרה מונעת אותם ויתרונות נוספים של הפשרה - כמו הקדמת התשלום (העובדה שהתשלום מבוצע באופן מיידי ולא לאחר הליך שעשוי במקרים רבים להיות ממושך), הוודאות היחסית שסכום הפשרה ישולם, העובדה שהחברה לא תצטרך להשקיע זמן ומאמצים בניהול התביעה וכיו"ב".

[בהקשר זה, ראו גם עניין ברק, פסקה 35; עניין לנואל].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

90. כאשר גיבושו של הסדר הפשרה נעשה על יסוד המלצותיה של ועדת תביעות בלתי תלויה, נקבע בפסיקה כי בכל הנוגע לבחינת מסקנותיה של ועדת התביעות על יסודן גובש הסדר הפשרה, יידרש בית המשפט **בשלב הראשון** לבחון את עצמאות הוועדה, תום הלב וסבירות החלטותיה – זאת, באמצעות בחינה של נקיטת פרוצדורות ומאמצים כנים של הוועדה על מנת לבסס ממצאיה, או במילים אחרות קיומו של Due Process; **בשלב השני** נבחנת החלטת הוועדה לגופה, לרבות סבירות החלטת הוועדה ומידתיות ההחלטה אל מול סיכויי התביעה וההטבות שהחברה עשויה להפיק ממנה – כאשר היחס בין שני השלבים הוא כמעין מקבילית כוחות (דיון רחב בסוגיה זו קיימתי בעניין **גוטליב**, וראו פסי' 97-99 שם).

91. ומכאן לשילובם של השניים – הליך אישורו של הסכם פשרה בגדרי הליך תביעה נגזרת, אשר גובש לאור המלצות ועדה מייעצת אשר הוקמה על ידי החברה, נעשה אף הוא באספקלריית כלל שיקול הדעת העסקי אשר אומץ כמחייב בשיטתנו, וכאשר החלתו דרה בכפיפה אחת עם המבחן הדו שלבי אותו התוויתי בעניין **גוטליב**, וכפי שמצאתי לנכון לחדד במסגרת החלטתי זו, כלהלן.

אישור הסדר הפשרה בעקבות המלצת ועדת תביעות בלתי תלויה ("ועדה מייעצת"), בראי שיקול הדעת העסקי

92. כאמור, הקמתה של ועדה יכולה להיעשות באחת משתי דרכים: האחת, בהתאם להוראות סעיפים 110(א) ו-110(ב) לחוק החברות, כאשר הרכבה יהא מקרב חברי הדירקטוריון בלבד, ואז יהיו המלצותיה מחייבות; ואילו השנייה, והרלוונטית לענייננו, היא מכוח הוראות סעיף 110(ג) לחוק החברות, כאשר הרכבה יכול לכלול חברים שאינם מקרב דירקטוריון החברה, ואז יהא מעמדה כשל ועדה מייעצת בלבד, ולדירקטוריון שיקול דעת האם לאמץ המלצותיה, אם לאו (ראו עניין **שיירי**, פסקה 23).

93. הרציונאל העומד ביסודה של הקמת ועדה מייעצת הוא לאפשר לחברה לקבל החלטה עצמאית בנוגע לניהול התביעה הנגזרת על פי שיקול דעתה. תפקידה של ועדת התביעות לגבש המלצות, אשר יוצגו בפני הדירקטוריון, וזה יחליט אם לקבלן אם לאו. כפי שציינה כב' השופטת רונן לעניין הקמת ועדת תביעות בלתי תלויה "זוהי דרך המלך - ולא האפשרות שבעל-מניות מיעוט או בית-המשפט יקבלו בשם החברה החלטות ביחס להגשת תביעות (או כל החלטות עסקיות אחרות)" (עניין **ברק**, פסקה 46).

94. ודוק: המלצות הוועדה אינן מחייבות את דירקטוריון החברה, ומקל וחומר שהמלצות הוועדה וגם החלטת הדירקטוריון לאמצן אינן מחייבות את בית המשפט (ר' עניין **ברק**, פסקה 38). עם זאת, גישתי היא כי סטנדרט הביקורת השיפוטית אשר יוחל על החלטת הדירקטוריון לאימוץ המלצות הוועדה,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

יושפע מהמידה בה הוועדה אכן תרמה וסייעה לדירקטוריון החברה לקבל החלטה עצמאית, כמו גם העובדה כי זו אינה נגועה ביחס לשאלה האם על החברה להגיש את התביעה נשוא הבקשה להגשת תביעה נגזרת.

בדיקת "איכות" ההחלטה הסופית אותה קיבל הדירקטוריון, מהווה פועל יוצא של נאותות הליך גיבוש ההמלצות על ידי הוועדה המייעצת אל מול בחינת סבירות ההחלטה לגופה, ובהתאם ליחסי מקבילית הכוחות כאמור.

95. בעניין **מנשה** עמד כב' השופט דנציגר על סוגיית החלת כלל שיקול הדעת העסקי על החלטת דירקטוריון חברה בדבר אי הגשת תביעה נגזרת, ובתוך כך עמד על הטעמים והרציונאליים העומדים בבסיס השאלה כאמור, וכדלהלן:

"אודה ולא אבוש; התלבטתי בשאלה האם קביעה לפיה כלל שיקול הדעת העסקי חל על החלטה בעניין אי הגשה של תביעה בשם החברה אינה מרוקנת מתוכן את סעיף 198 לחוק החברות, אשר קובע את התנאים שבהם יאשר בית המשפט הגשת תביעה נגזרת [...] אם החלטת החברה שלא להגיש תביעה נגד צד שלישי תחסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, פירוש הדבר הוא כי בית המשפט כלל לא נדרש לבחון את התקיימות תנאיו של סעיף 198 לחוק החברות.

חרף האמור, אני סבור כי אין מניעה להחיל את כלל שיקול הדעת העסקי על החלטה מסוג זה. ראשית, סעיף 198 לחוק החברות רלוונטי לטווח רחב של מקרים, אשר מפורטים בסעיף 197 לחוק החברות, ולא רק למצב שבו החברה סירבה לדרישתו של בעל המניות להגיש תביעה נגזרת. שנית, סעיף 198 יהיה רלוונטי לכל אותם מקרים שבהם אין מקום להחיל את כלל שיקול הדעת העסקי (לדוגמא מצב שבו ברור מראש שההחלטה נגועה בניגוד עניינים מובנה, כגון תביעה נגד הדירקטוריון של החברה). שלישית, גם במצב שבו בחן בית המשפט את הליך קבלת ההחלטה אם להגיש תביעה אם לאו בהתאם לכלל שיקול הדעת העסקי, והגיע למסקנה כי איזה מתנאיו אינו מתקיים, יהיה על בית המשפט לבחון את סבירותה של החלטת הדירקטוריון,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

בראי עילת התביעה והאם ניהולה הוא לטובת החברה" (שם, פסקה 38).

96. בעניין **מנשה** נמנע בית המשפט מלהביע עמדה בדבר אופן והיקף הביקורת השיפוטית על החלטות הדירקטוריון במצבים בהם שאלת הגשת התביעה שבנדון נוגעת לחברי הדירקטוריון עצמם (להבדיל מגורמים שלישיים כבעניין שם), אולם כן העיר כי נקודת המוצא לדיון בעניין זה היא "כי החלטתו של דירקטוריון החברה שלא להפעיל את כוח התביעה של החברה תהיה, במרבית המקרים אם לא בכולם, 'נגועה' מראש בניגוד עניינים" (שם, בפסקה 35) – ואולם, עמדתי היא כי במובן זה המנגנון של ועדה מייצגת אמור לרפא פגם זה, וזו למעשה תכליתו.

97. **כך, ככל שבית המשפט יתרשם כי הקמת ועדת התביעות הבלתי תלויה מובילה את החברה להפעיל שיקול דעת עצמאי ומסייעת לדירקטוריון החברה לקבל החלטה באופן מיוזע, בתום לב ובהעדר ניגוד עניינים - בית המשפט ייטה שלא להתערב בהחלטה מעין זו, וזאת בהתאם לכלל שיקול הדעת העסקי ותנאי החלתו בדין הישראלי** [לסקירה מקיפה על אימוצו של כלל שיקול הדעת העסקי בהקשר של החלטת דירקטוריון שלא להגיש תביעה נגד נושאי משרה בחברה ראו פסק דינה של כב' השופטת רונן בעניין **אלטמן**; ראו גם תנ"ג (מחוזי ת"א) 38591-03-12 **יחיאל בר עם נ' אל על נתבי אויר לישראל בע"מ** פסקה 52 (8.7.2014)].

כפי שצינתי גם בעניין **לנואל**, בחינה שכזו את החלטת הדירקטוריון עולה לטעמי בקנה אחד עם מטרות המוסד של ועדות תביעה בלתי תלויות ויש בה ליצור תמריץ ראוי ונכון בהקשרים אלה. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת רונן בהחלטתה בעניין **ברק**, פסקה 47 [ההדגשות שלי, ח.כ.]:

"ואולם - באותם מקרים בהם בית-המשפט נוכח לדעת כי הוועדה אכן היתה בלתי-תלויה, שהיא ביצעה את עבודתה בצורה יסודית וללא השפעות מטעם מי מהנתבעים הפוטנציאליים, כי היא בחנה את החומר הרלוונטי, נעזרה ככל שהדבר נדרש ביועצים בלתי-תלויים, וקבלה את החלטתה כתוצאה מכל אלה - בית-המשפט ייתן משקל לא מבוטל להחלטת הוועדה.

כאמור - במקרים כאלה בקשת המבקש לאשר את התביעה הנגזרת היא בקשה שיש קושי לקבלה, ולכן אין מקום לעודד את הגשתה מלכתחילה. אם אכן החברה ביצעה את המוטל עליה, קבלה החלטה עצמאית המביאה בחשבון את מכלול השיקולים הרלוונטיים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

(משפטיים ועסקיים כאחד) ביחס לאפשרות להגיש את התביעה, אין בדרך-כלל מקום וצורך בהתערבות נוספת של בית-המשפט. אם כתוצאה מפעילות הוועדה בנסיבות כאלה יימנע ויירתע המבקש הפוטנציאלי מהגשת בקשתו - אין בכך נזק".

98. ודוק: כפי שציינתי בפתח החלטתי, ובין היתר לאור עמדת הגורמים המוסמכים בקשר למוקד הדיון לבחינת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי, סבורני שבחינה כאמור חלה גם, ובעיקר, על החלטת דירקטוריון החברה לאמץ את מסקנות הוועדה הבלתי תלויה, ולא רק על התנהלות הדירקטוריון עובר להקמתה – ובתוך כך, מקום בו ימצא בית המשפט כי החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה, ועל יסודן לאשר את הסדר הפשרה, הרי שככלל, לא יידרש בית המשפט לבחון את סבירותו של הסדר הפשרה – היינו, את סבירות מסקנות הוועדה גופן, וניתן יהא להסתפק, כמעט באופן מוחלט, בבחינת התקיימותו של ה"שלב הראשון" אשר נקבע בעניין **גוטליב**.

במובן זה, החלטת דירקטוריון כאמור החוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, מעניקה מעיין "חזקת תקינות" להסדר הפשרה גופו – היינו, כי הסדר הפשרה הינו הוגן, צודק ויעיל, ויש בו כדי לקדם את טובת החברה.

99. כן מצאתי לנכון להדגיש, כי סבורני שהרף לבחינת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי במקרה כאמור, צריך להיות מן הגבוהים – היינו, כל מקום בו ימצא לשיטת בית המשפט כי נפל פגם בהחלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה בראי כלל שיקול הדעת העסקי, הרי שלא יהא מנוס אלא לבחון את סבירותו של הסדר הפשרה גופא, וזאת במסגרת ה"שלב השני" – היינו, הבחינה אשר תעשה על ידי בית המשפט במסגרת ה"שלב הראשון" הינה בחינה מתמירה, על ידי בחינה מדוקדקת של הפרוצדורה שהפעילה הוועדה ואי התלות שלה, על מנת שתוכל החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה להינות מחזקת תקינות כלל שיקול הדעת העסקי, מבלי להידרש לבחינת סבירות המלצות הוועדה גופא במסגרת השלב השני, וכך בהתאם למקבילית הכוחות עליה עמדת בעניין **גוטליב**.

100. על יסוד האמור לעיל, אפנה לבחינת הסדר הפשרה בענייננו.

מן הכלל אל הפרט - בחינת הסדר הפשרה בבקשת טלמור

101. הסדר הפשרה קובע כי בתמורה לויתור וסילוק מלא ובלתי חוזר של כל הטענות ו/או הדרישות שעומדות או שתעמודנה לקבוצת טבע כלפי הדירקטורים, נושאי משרה ועובדים בקבוצת טבע, בקשר לכל הנושאים שעולים, במישרין או בעקיפין, מפרשת ה- FCPA (כהגדרתה בהסכם הפשרה),

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

המבטחים ישלמו לחברה סכום כולל של 50 מיליון דולר ארה"ב, אשר כוללים, בין היתר, הוצאות משפטיות בגין הליכים משפטיים קיימים.

במקביל, נוכח ויתור נושאי המשרה, הדירקטורים והעובדים המבוטחים מכוח פוליסת הביטוח בקשר עם הליכים עתידיים שיוגשו על ידי החברה או בשמה (ככל שאלו יוגשו חרף המיצוי, הויתור והסילוק של החברה ביחס לפרשת ה-FCPA, ובהתאם לסייגים שנקבעו לעניין זה בהסדר בגדרי החרגת מיצוי פוליסת הביטוח), ולצורך התקשרותם של אלו בהסכם הפשרה, התחייבה החברה כי חלף פוליסת הביטוח החברה היא שתישא בתשלום כל הוצאות ההגנה שלהם, באמצעות עורכי הדין שהחברה תמנה לפי שיקול דעתה ובהסכמת הדירקטורים, נושאי המשרה והעובדים הרלוונטיים.

בנוסף, במסגרת רצונה של החברה לסיים את כלל ההליכים הקשורים בפרשה, ולצורך סיום ההליכים התלויים ועומדיים בבית המשפט העליון בנוגע לפרשת קאירי, התבקשתי לאשר את הצעת החברה לתשלום סך של 100,000 דולר ארה"ב לב"כ קאירי, לכיסוי הוצאותיו, לרבות שכ"ט באי כוחו.

102. לצורך אישורו של הסדר הפשרה שלפניי, אדרש לתשתית הנורמטיבית עליה עמדתי בהרחבה לעיל, ובתוך כך אחיל את המבחן הדו שלבי לצורך בחינת תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי על החלטת דירקטוריון החברה לאמץ את מסקנות הוועדה המייעצת – היינו, האם החלטת הדירקטוריון כאמור התקבלה באופן מיועד, תם לב ונקי מניגוד עניינים. בחינת כל אלו יעשו על ידי במסגרת בחינת השלב הראשון, ובאופן מחמיר, ובהתאם למסקנותי זו תתבצע בחינתי במסגרת השלב השני. לבסוף אעמוד על סוגיית ההוצאות ושכ"ט, וכן על החזר הסדר ההוצאות ותנאי השיפוי שבהסדר.

השלב הראשון - נאותות הליך עבודת הוועדה המייעצת, ואימוץ מסקנותיה על ידי דירקטוריון החברה

103. בבואי לבחון את עבודתה של הוועדה בענייננו, נדרשתי לבחינתם של מספר קריטריונים אשר הותוו לעניין זה בפסיקה – וכפי שאפרט להלן, אכן התרשמתי כי עבודת הוועדה הייתה רצינית וראויה.

בתוך כך, בחנתי ומצאתי כי עבודתה של הוועדה הייתה עצמאית ובלתי תלויה מבחינת הרכבה; על אף שאין חובה כאמור, מצאה הוועדה לנכון למנות מומחים ויועצים מקצועיים ובלתי תלויים אשר ייעצו לה, להם מומחיות הן בפן המשפטי והן בפן העסקי; ניתנה לוועדה הסמכות והמנדט המלא לבחון ולחקור כדבעי את הסוגיה העומדת על הפרק, ובתוך כך נחשפו חברי הוועדה לכל מידע אשר נדרש ואשר עשוי היה להיות רלוונטי; וכן מצאתי כי הוועדה הקדישה זמן ראוי ומספק לבחינת הסוגיה, בהתאם לנסיבות המקרה ולמורכבותו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

יתרה מכך, סבורני כי עצם החלטת החברה בדבר הקמתה של ועדת תביעות מייעצת, הרי שיש בה כשלעצמה כדי להעיד על נכונותה של החברה לקיים הליך שקוף, ראוי ובלתי תלוי לצורך בחינת התנהלותה, ויש בכך משום הצהרת כוונות מטעמה, לקיומו של בדק בית יסודי וכן באשר למעשים המיוחסים לה ו/או מי מטעמה – וגם עובדה זו עמדה לנגד עיני.

104. אזכיר לעניין זה כי אבני הדרך והקריטריונים הנבחנים ביחס לעבודת הוועדה אינם מאוגדים ברשימה סגורה וקשיחה, אלא אלו משתנים ממקרה למקרה ובהתאם לנסיבות העניין [ראו ת"צ (מחוזי ת"א) 47490-09-13 תועלת לציבור נ' כלל תעשיות בע"מ, פסקה 33 (6.8.2015)].

105. אשר להליך גיבוש המסקנות על ידי הוועדה גופא – הרי שזה נעשית באספקלריה של קבלת החלטה, ובעניין זה – החלטה בדבר הגשת תביעה בשם החברה, או לאו – כשל דירקטוריון החברה. בתוך כך נדרשת הוועדה להידרש למכלול השיקולים המשפטיים והעסקיים הרלוונטיים לעניין (לפירוט השיקולים ראו עניין אלטמן פסקאות 18-20).

106. אעמוד להלן בתמצית על הקריטריונים אשר נבחנו על ידי, ונמצאו כראויים ונכונים בנסיבותיו של העניין דנן.

107. **הרכב הוועדה ועצמאותה**: ליו"ר ועדת התביעות מונה כב' השופט (בדימוס) יוסף אלון- לשעבר נשיא בית המשפט המחוזי בבאר שבע ושופט בפועל בבית המשפט העליון; ולחברי הוועדה מונה פרופ' גדעון פרחומובסקי- פרופ' למשפטים בעל קתדרות באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת פנסילבניה, ובמועד המינוי פרופ' למשפטים באוניברסיטת בר אילן, אשר מתמחה במשפט מסחרי, דיני תאגידים וניתוח כלכלי של המשפט; כב' השופט (בדימוס) John Gleeson- לשעבר שופט ותובע פדראלי המכהן כיום כשותף ליטיגציה במשרד Debevoise & Plimpton (אשר כיהן בוועדה עד לחודש מרץ 2018); הגב' Rosemary Crane- דירקטורית עצמאית בטבע, שכינה במספר עמדות ניהוליות ופיננסיות בכירות (אשר כיהנה בוועדה עד לחודש מרץ 2018); מר Gerald M. Liberman- דירקטור עצמאי בטבע שכינה במספר עמדות בכירות בסקטור ההשקעות הפרטי (אשר כיהן בוועדה עד לחודש מרץ 2018); ומר נחמיה (חמי) פרס- דירקטור עצמאי ובלתי תלוי בטבע, והשותף המנהל של קרן Capital Pitango Venture (שכיהן בוועדה החל מחודש יולי 2017).

בחינת יושבי הוועדה מלמדת כי מדובר בהרכב ראוי ומקצועי - שופטים בכירים בדימוס, אנשי אקדמיה מוערכים ומומחים בתחומם, כמו גם דירקטורים חיצוניים (אשר חלקם התחלפו במהלך הדרך) בעלי מומחיות בתחומים הרלוונטיים לעבודת הוועדה. כך גם העובדה שמלבד מר פרס (שהינו דירקטור בלתי תלוי), אף לא אחד מחברי הוועדה הינו דירקטור מכהן ו/או בעל זיקה כלשהי לחברה,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

מחזקת את מידת העצמאות אשר ניתן לייחס לה. כך גם מצאתי, כי מדובר בהרכב ייחודי של גורמים אשר מכירים לעומקם את סדרי הדין הרלוונטיים, בעלי בקיאות וידע מתאימים לצורך ניתוח מידת האחריות של הגורמים המבוקרים ובעלי המומחיות והכלים הנדרשים לצורך בחינת מידת האחריות של נושאי המשרה אשר היו מעורבים בקבלת ההחלטות בעת הרלוונטית.

כל אלו, הביאוני למסקנה כי הרכבה של הוועדה מעיד, על פניו, כי ניתן לסמוך על הגינותם ויכולתם של חבריה לגיבוש ההמלצות בשאלות ובמשימות שהוצבו בפניה בצורה אובייקטיבית ובלתי תלויה.

108. **הסמכויות שהוקנו לוועדה:** בהחלטת דירקטוריון החברה מיום 07.03.2017 בדבר הקמת הוועדה נקבע, כי תפקיד הוועדה הוא לבחון, בין היתר, האם על החברה לנקוט בהליכים משפטיים כנגד דירקטורים, נושאי משרה ועובדים מטעמה ו/או חברות בנות של החברה, או כל גורם אחר, וזאת בעקבות החתימה על ההסדרים על הרשויות בארה"ב בקשר עם פרשת FCPA, אשר עומדת ביסוד ההסדרים כאמור.

בתוך כך, נדרשה הוועדה לבחון האם נקיטה בהליכים כאמור עולה בקנה אחד עם טובתה של החברה, אם לאו. כן נדרשה הוועדה לבחון האם בנסיבות העניין, נכון יהא להגיע להסדר או הסדרים עם דירקטורים, נושאי משרה ועובדים בחברה או מבטחיהם.

וכך נוסח מנדט ועדת התביעות:

"The Litigation Committee will examine the company's courses of action following the agreements reached between the Company and the DOJ dated December 22, 2016 and between the company and the Sec dated, December 2, 2016 regarding the FCPA investigation by the relevant authorities (collectively, the "Agreement") including taking legal action against directors and/or officers and/or employees of the Company or its subsidiaries and/or their insurers and/or any person involved in the Agreement, and will submit its recommendations to the Board as to the courses of action that will best serve the Company's interests"

יתרה מכך, וכפי שאפרט להלן, ניתנה לוועדה הסמכות לקבוע בעצמה את אופן איסוף העובדות ובחינתן על ידה, ובתוך כך הובאו בפניה אלפי מסמכים אשר נמסרו לה על ידי החברה, ולבקשתה – הופיעו בפניה גורמים רבים, וכל מי שנדרשה התייחסותו, וזאת תוך שיתוף פעולה מלא מצידם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

מכלול כלים וסמכויות אלו הביאוני לכלל מסקנה כי הונחה בפני הוועדה תשתית ראויה ומספקת על מנת שתוכל לבצע את בדיקתה באופן יסודי, מקיף, עצמאי ובלתי תלוי.

109. **אופן פעולת הוועדה:** כפי שציינתי לעיל, הוועדה בפעלה באופן עצמאי ובלתי תלוי, ובכלל זאת קבעה את סדרי עבודתה; מינתה בעצמה את יועציה; קבעה בעצמה את אופן איסוף העובדות ובחינתן על ידה; קיימה את כל הדיונים המהותיים שלה במשרדי יועציה המשפטיים והחיצוניים; ועוד. עבודתה של הוועדה נפרסה על פני לא פחות משנתיים, במסגרתם בוצעה על ידה בדיקה עובדתית ומשפטית מעמיקה.

בנסיבות אלו מצאתי, כי הוועדה פעלה כוועדה עצמאית הפועלת כמעין אישיות משפטית נפרדת, ואשר בוחנת את עילות התביעה הנתונות לחברה בראי אופן הפעולה הכדאי מבחינתה – והכל באופן מפורט, בלתי תלוי ונפרד מדירקטוריון החברה, כמו גם מנוטרל ככל הניתן מהשפעה של הדירקטוריון וחבריו. כן מצאתי, כי נראה שעבודת הוועדה התאפיינה בהתנהלות ללא משוא פנים תוך הקפדה על אי תלות, רחוקה ככל שתהיה.

אדגיש, כי בפני הוועדה עמדה מלאכה לא פשוטה, לבחינת מסכת עובדתית רחבה של פרשת ה-FCPA, פרשה חוצה שנים וחוצה גבולות. עבודת הוועדה נמשכה משך כשנתיים ואף למעלה מכך, בעקבות בירור משפטי שנדרש מהחברה במסגרת המלצות הוועדה, ואשר לאחר ביצועו הגישה הוועדה את הדוח המקורי בתוספת הבהרות פרטניות לאורך הדוח בעניין מושא הבדיקה. הדוח אשר הוגש על ידי הוועדה נפרש על יותר מ- 160 עמודים, והוא כולל, מעמיק ומקיף.

כך גם, עיון ברשימת הגורמים שהופיעו בפני הוועדה מלמד כי הוועדה שמעה דירקטורים ונושאי משרה (כיום ובעבר) בחברה, אשר רואיינו על ידי הוועדה ויועציה בנוגע לנושאים הקשורים לפרשה, לרבות טענות אפשריות של החברה כנגד הדירקטורים ונושאי המשרה האחרים. בפני הוועדה הופיעו גם ב"כ הדירקטורים ונושאי המשרה, וכן נבחנו על ידה ממצאיו של עורך הדין Robert J. Mayer ממשרד Wilkie Farr & Gallagher אשר טיפל בחקירות מטעם החברה, ואף רואיינה על ידה הגב' Lori Queisser, סגנית נשיאה בכירה וקצינת ציות גלובלית בחברה, אשר הציגה בפני הוועדה את מבנה הציות והאכיפה העדכניים בחברה. כן צוין על ידי הוועדה כי זו קיבלה שיתוף פעולה מלא מהחברה ומגורמים אחרים אשר נתבקשה התייחסותם על ידה.

עוד עולה מהדוח, כי הוועדה קיבלה סקירות על הרקע העובדתי הרלוונטי לפרשה, לרבות ההסדרים אליהם הגיעה החברה מול הרשויות האמריקאיות, המשא ומתן שהתנהל מול הרשויות בארה"ב, עקרונות התשלום שנקבעו וכיו"ב - נושאים אשר על פי רוב אינם בקרב המומחיות הרגילה של יועצים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

משפטיים ועורכי דין ישראלים. כמו כן קיבלה הוועדה סקירות על נושאי הביטוח, פטור ושיפוי וכיו"ב. עם גיבוש המלצותיה הגישה הוועדה את הדוח המסכם אשר נוגע ופורש את כל היבטי ופרטי הפרשה. מכל אלה, מצאתי כי הוועדה פעלה לשמיעת כלל הגורמים הרלוונטיים והתייחסה למשימתה בכובד ראש.

לאחר שעיינתי בדוח בשקידה רבה מצאתי כי מדובר בדוח מקיף וסדור אשר משקלל את הסוגיות וההיבטים הרלוונטיים לפרשה באופן ראוי. כפי שאפרט להלן, הוועדה נעזרה במומחים ויועצים מקצועיים על מנת לגבש את מסקנותיה בנוגע לפרשה על כל היבטיה. משכך, התרשמתי כי הוועדה פעלה ברצינות ובאופן מיועד ובנסיבות העניין הוצג בפניה בסיס עובדתי ומקצועי ראוי ומספק.

110. **מומחים ויועצים מקצועיים:** ועדת תביעות בלתי תלויה אשר בפניה עומדת בחינה של טענות משפטיות ועובדתיות סבוכות כמקרה דנן, מצופה כי תשכיל למנות לה מומחים ויועצים מקצועיים, אשר יהא בידם להשלים בפניה את הידע הנדרש, הן בפן המשפט והן בפן הכלכלי-עסקי, וזאת לצורך ביצוע מלאכתה כנדרש – יועצים ומומחים כאמור, נדרש שיהיו כאלה אשר ישמרו את אי התלות של הוועדה בחברה ו/או נושאי המשרה בה, וכפי שהשתכנעתי שנעשה בנסיבות העניין.

בעניינו, מינתה הוועדה את היועצים המשפטיים החיצוניים הבאים:

- א. כיועץ משפטי חיצוני, עצמאי ומומחה לדין הישראלי, מינתה הוועדה את משרד עורכי הדין הישראלי גולדפרב זליגמן ושות', לאור התמחותו בתחום הליטיגציה התאגידית, דיני חברות ודיני הגבלים עסקיים. בראש צוות הייעוץ עמד עו"ד אהרון מיכאלי, העומד בראש מחלקת ליטיגציה מסחרית, תובענות ייצוגיות וחדלות פירעון של המשרד.
- ב. כיועץ משפטי חיצוני נוסף לוועדה, מונה ד"ר אסף אקשטיין, מרצה בכיר בקריה האקדמית אונו, המתמחה בדיני תאגידים, ובעל ניסיון ביעוץ משפטי לוועדות בלתי תלויות.
- ג. כיועץ משפטי חיצוני, עצמאי ומומחה לדין האמריקאי, מינתה הוועדה את משרד עורכי הדין האמריקאי Wachtell, Lipton, Rosen & Katz, לאור התמחותו בתחום הליטיגציה התאגידית, דיני חברות, ביצוע עסקאות M&A ודיני הגבלים עסקיים. בראש צוות הייעוץ עמד עו"ד Theodore N. Mirvis, שהינו שותף במחלקת הליטיגציה במשרד, ומרצה בבית הספר למשפטים ובבית הספר למנהל עסקים של אוניברסיטת הארוורד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

כפי שעולה מדוח הוועדה, הוועדה בסיוע היועצים המשפטיים החיצוניים, ניהלה בדיקה עובדתית ומשפטית מעמיקה במהלך פרק זמן של שנתיים, ובתוך כך פעלה לניתוח אלפי מסמכים שנמסרו לה על ידי החברה; ראייתה ותשאלה דירקטורים ונושאי משרה (בהווה ובעבר) בחברה בנוגע לנושאים הקשורים לפרשה; ראייתה גם ראשי צוות הייעוץ המשפטי החיצוני אודות פעולות החקירה וממצאיה; וכן ראייתה גורמים בכירים ורלוונטיים בחברה, תוך קבלת שיתוף פעולה מלא מן החברה ומגורמים אלה.

וידגש, כי יעציה המשפטיים של הוועדה ניהלו את המשא ומתן עם היועצים המשפטיים של חברות הביטוח באופן ישיר ועצמאי לחלוטין, בלא מעורבות ו/או השפעה של מי מטעם החברה ו/או נושאי המשרה בה, או מי מטעמם. הוועדה קיבלה את החלטותיה וניווטה את המשא ומתן אך ורק בהתאם להערכתה המקצועית העניינית ושיקול דעתה העצמאי בדבר הערכת העמדות השונות וטובתה של החברה בלבד.

בנסיבות אלו מצאתי, כי גם בהיבט זה פעלה הוועדה במקצועיות והיסודיות הנדרשת, וכי המידע המקצועי אשר נדרש היה לצורך הסקת מסקנותיה ומיצוי בחינותיה, ניתן לה כדבעי.

111. **שקיפות ותיעוד פעולות הוועדה:** ועדת התביעות סיכמה את המלצותיה בדו"ח אשר הוגש לבית המשפט, והוא כולל פירוט נרחב בדבר דרכי פעולתה של הוועדה, המסמכים והעדים אותם ראייתה וממצאיה עיקריים. מעיון בדוח התרשמתי כי הוועדה פעלה באופן שקוף, בלתי תלוי ותוך תיעוד מלא של הליכי החקירה אשר בוצעו על ידה.

112. **מועד מינוי הוועדה ונסיבות מינויה:** כפי שעמדתי בהרחבה לעיל, מועד מינויה של הוועדה נעשה על ידי דירקטוריון החברה בשלב מוקדם דיו, היינו עוד בטרם הוגשה בקשה לאישור תביעה נגזרת ו/או התביעה עצמה, ומיד לאחר הגשת בקשת העיון שבכותרת (כשלושה שבועות לאחר מכן).

כך גם התרשמתי, כי מבחינת החברה וטובתה, מינוי הוועדה נעשה במועד סביר ונכון, ועוד בטרם חתמה החברה על ההסדרים מול הרשויות בארה"ב. לעניין זה מקובלת עלי טענת החברה כי מינוי מוקדם יותר יכול והיה בו כדי להקדים את זמנו ביחס למידע אשר יכול היה להיות מונח בפני הוועדה בכל הנוגע לדרכי הפעולה השונות העומדות בפניה, ותוך שהעננה וחוסר וודאות ביחס להסדרים אשר מתגבשים אותה עת עם הרשויות בארצות הברית, היו יכולים להקשות על עבודתה.

113. **סיכומו של דבר, התרשמתי בבחינת "השלב הראשון" ביחס לנאותות עבודת הוועדה המייעצת, כי זו נעשתה ללא רבב, ומתוך מטרה כנה ואמיתית של החברה לקבל המלצות שקולות, מבוססות**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

ואובייקטיביות. ועדת התביעות שהוקמה פעלה באופן בלתי תלוי ואובייקטיבי; כללה אנשי מקצוע ראויים ובעלי הידע הרלוונטי לצורך גיבוש ההמלצות לדירקטוריון החברה; הוועדה קיבלה סמכויות רחבות ועצמאות פעולה אשר אפשרה לה הלכה למעשה לפעול לגיבושן של המלצות ראויות ונכונות – וכל אלו, הוכחו בפני על הרף הגבוה שבבחינת השלב הראשון כאמור.

114. ומכאן לאימוץ מסקנות הוועדה המייעצת על ידי דירקטוריון החברה: לאחר שהוכח, על הרף הגבוה, כי הוועדה המייעצת פעלה באופן ראוי, מקצועי ובלתי תלוי, יש לבחון האם החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנותיה חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי – היינו, האם זו התקבלה באופן מיוחד, בתום לב וללא ניגוד עניינים – וגם ביחס לכך השתכנעתי שכך:

א. ההחלטה התקבלה באופן "מיודע" וזאת לאור עבודתה היסודית, המקצועית והמעמיקה של הוועדה המייעצת, וכפי שסקרתי בהרחבה לעיל.

ההחלטה התקבלה על בסיס דו"ח הוועדה המייעצת שסקרה באופן נרחב ומקיף את הטענות האפשריות נגד הדירקטורים ונושאי המשרה, את המסמכים התומכים בטענות השונות ואת השיקולים שעמדו בבסיס המלצת הוועדה להגיע לפרשה המוצעת.

ב. ההחלטה התקבלה ב"תום לב", וזאת בהתבסס, בין היתר, על נסיבות מינויה של הוועדה; מועד המינוי; והסמכויות הרחבות שניתנו לה – כפי שפורט על ידי בהרחבה לעיל. על יסוד כל אלו השתכנעתי כי כוונת דירקטוריון החברה הייתה לקבל חוות דעת מקצועית, בלתי תלויה ואחראית ביחס לפעולות שעליהם לנקוט בקשר עם הפרשה האמורה, ותחת כך אימוץ מסקנות וועדה כאמור, הינן חלק מאותו תהליך אשר התקבל על ידי דירקטוריון החברה.

כך גם השתכנעתי, כי החלטת הדירקטוריון לאמץ את החלטות הוועדה, מושתתת על היגיון כלכלי ועסקי, וזאת בשים לסכום הפרשה המוצע, ובבחינת אלו אל מול חלופת התביעות, על כל הכרוך בכך – הן בבחינת אחריותן של חברות הביטוח והן בבחינת השפעתם של קיום הליכים כאמור על החברה, וכפי שאפרט להלן.

ג. ההחלטה התקבלה ב"העדר ניגוד עניינים" וזאת ניתן ללמוד מהרכב הוועדה, עצמאות פעילותה ואי התלות של הוועדה. בתוך כך, הרי שדירקטוריון החברה אשר אישר את המלצות הוועדה עשה כן בלא קיומו של ניגוד עניינים כלשהו, וכאשר בקבלת ההחלטה כאמור, לא השתתפו דירקטורים הקשורים באופן כלשהו באיזה מן ההליכים הנגזרים אשר הוגשו נגד החברה בקשר עם הפרשה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

115. סיכומו של דבר, הוכח בפניי כי דובר בהרכב ועדה הכולל גורמים מקצועיים, עצמאיים, מלומדים ובעלי מומחיות משפטית ומקצועית רלוונטית; הוכח כי הוועדה השקיעה מאמצים ניכרים על מנת לבצע עבודתה ולהגיש המלצותיה, והכל כשבראש מעייניה טובת החברה; הוכח כי טרם גיבוש המלצותיה הוועדה שמעה רשימה מקיפה של גורמים הרלוונטיים לפרשה; הוכח כי לוועדה הוקנו סמכויות רחבות היקף שאפשרו לה לבצע כל בדיקה שמצאה לנכון, לבחון ולעיין בכל מסמך וכן לזמן ולהיעזר בכל גורם על פי שיקול דעתה; הוכח כי הוועדה פעלה ברצינות וביסודיות שעה שעבדה משך כשנתיים בגדרן ערכה דיונים, גיבשה המלצותיה ואף פעלה לניהולו של משא ומתן להשגת הסדר בהתאם להמלצותיה אלה; ואף הוכח כי הוועדה מונתה במועד ראוי ובשלב מוקדם – הכל, כפי שפורט לעיל בבחינת עבודת הוועדה.

116. על יסוד האמור, הרי שמצאתי כי בנסיבות העניין חוסה החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה תחת הגנת כלל שיקול הדעת העסקי, כך שכלל – יימנע בית המשפט מלהחליף שיקול דעתו של הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה המייעצת כאמור והתקשרות החברה בהסכם הפשרה, בשיקול דעתו של בית המשפט.

בתוך כך, בהתאם לתשתית המשפטית אותה סקרתי בהרחבה לעיל, ומשהתקיימו המבחנים והתנאים הקבועים בגדרי ה"שלב הראשון" וזאת על הרף הגבוה – ושמתוכם למדתי על מידת המיודעות, תום הלב והעדר ניגוד העניינים ביחס להחלטת הדירקטוריון – היינו תחולת כלל שיקול הדעת העסקי על החלטתו, הרי שכלל לא נדרש בית המשפט לבחון את הסדר הפשרה גופא, במסגרת ה"שלב השני" – שכן זה נהנה מ"חזקת תקינות" ביחס לתנאיו (ולמעט לעניין תניות הפטור והשיפוי, אשר בחינתן נדרשת בנסיבות העניין דנן).

ואולם, למעלה מן הצורך, ולאור עמדת הגורמים המוסמכים בנסיבות העניין, מצאתי לנכון להידרש בקצרה, ועל המשקל הקל, לשיקולים הנוספים הנוגעים לתנאי ההסדר גופא, אשר גם מהם עולה כי מדובר בהסדר ראוי, צודק ואשר משרת את טובתה של החברה.

השלב השני - בחינת הסדר הפשרה המוצע

117. מעבר לקביעתי בדבר תקינות הליך קבלת החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה, ועל אף שזה נמצא על ידי כתקין על הרף הגבוה של בחינת האינדיקציות אשר נקבעו במסגרת ה"שלב הראשון", ובאופן אשר יכול ליתר ככלל את בחינת הסכם הפשרה גופא – הרי שלאור עמדת הגורמים המוסמכים, למען הזהירות בלבד, ולמעלה מן הצורך – מצאתי לנכון לפרט בקצרה מדוע גם לגופו – הסדר הפשרה וסיכומו הינם סבירים וראויים ביחס לסיכויי החברה לגבות סכום גבוה יותר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

מהמבטחים, נושאי המשרה ויתר המשיבים, במסגרת הליך משפטי אשר היה מתברר לגופו עד תום. ואנמק מדוע.

118. בעניין **לנואל** עמדתי בהרחבה על הקריטריונים לבחינתו של הסכם פשרה בתביעה נגזרת, ובתוך כך: סיכויי התביעה; סכום הפשרה ביחס לשיעור הפיצוי הפוטנציאלי הצפוי במקרה של הצלחת התביעה; תועלת אחרת שעשויה החברה להפיק מהפשרה המוצעת; השלב בו מתבקש אישור הסכם הפשרה; העלויות והמשמעויות של המשך התדיינות מבחינת החברה; הסולבנטיות של הנתבעים או מנגונוני שיפוי שעומדים להם; הוגנות יעילות וסבירות ההסכם שהוגש לבית המשפט; נאותות הגמול המוצע למבקש ושכר הטרחה המוצע לבאי כוחו וכן להתנגדויות אשר הוגשו להסכם הפשרה ולגמול ולשכר הטרחה שהוסכם במסגרתם.

ובתמצית: עומדות בפני בית המשפט שתי שאלות עיקריות: (1) עדיפות הפשרה על פני דרכי הפעולה החלופיות לה; (2) נאותות הסדר הפשרה עצמו.

119. **אשר לעדיפות הפשרה על פני דרכי הפעולה החלופיות לה**, הרי שכפי שטענו גם ב"כ הצדדים עומדות בפני החברה במקרה דנן, שלוש דרכי פעולה אלטרנטיביות: הגשת תביעה על ידי החברה על בסיס העילות המפורטות בבקשה לגילוי, על מנת לבררה עד תום בהליך משפטי; גיבוש פשרה עם נושאי המשרה והמבטחים; דחיית עמדת המבקש תוך התמודדות עם טענותיו במסגרת בירור הבקשה לגילוי או במסגרת בקשה לאישור תביעה נגזרת, ככל שתוגש כאמור.

אשר לכך, אכן נראה כי בנסיבות העניין, הגשת תביעה על ידי החברה, בשים לב לממצאי הוועדה, איננה לטובת החברה, שכן משמעותה היא ניהול הליך משפטי ארוך ויקר על ידי החברה, על כל הכרוך בכך, וזאת כאשר סיכוייה – בהתאם למסקנות הוועדה, נמוכים ממילא; בנוסף, הגשת התביעה נגד הדירקטורים ונושאי המשרה טומנת בחובה נזקים מובנים לחברה (ראו למשל עמ' 159-161 לדוח הוועדה), אשר עומדים כנגד הרווחים הפוטנציאליים, אפילו תנוהל תביעה מוצלחת; כך באשר לניהול דיון בבקשת הגילוי עד תום – אשר טומן בחובו ניהולו של הליך משפטי ארוך ויקר, שאף עשוי להסב לחברה נזקים נוספים, ובכללם נזק תדמיתי לחברה, כמו גם הסבת משאביהם של נושאי המשרה לצורך ניהול הליכים כאמור, חלף התמודדות שוטפת עם אתגריה של החברה וניהול מיטיבי של עסקיה – ושיקולים אלו ראויים והולמים את נסיבות העניין שלפניי.

120. **אשר לנאותות הסדר הפשרה**, השתכנעתי כי סכום הפשרה שהושג, יש בו כדי לשקף באופן סביר את שקלול הסיכויים והסיכונים הקשורים בהליך, ובשים לב למסקנות הוועדה בדבר סיכויי ההליך – לפיהן קיים סיכוי גבוה יותר שתביעה של החברה נגד דירקטורים ונושאי המשרה תידחה, שכן "קיים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

קושי להוכיח את אחריותם האישית של מי שכיהנו בתקופה הרלוונטית כדירקטורים או כנושאי משרה אחרים בחברה" (ראו למשל סעיף 815.1 לדוח הוועדה). ואף יתרה מכך, בהתאם להמלצות הוועדה הרי שבמסגרת ניהולו של הליך קיים סיכוי סביר לאובדן סיכויי הפירעון מהמבטחים.

כך גם בהתייחס לשיקולים הנוספים אשר הותוו לעניין זה בפסיקה, ובכלל זאת העלויות והמשמעויות הנלוות של המשך ההתדיינות עבור הצדדים השונים (ובשים לב לנסיבות פרשת ה-FCPA אשר נוגעת להתרחשויות אשר מועדן רחוק, ואשר מקום התרחשותן הינו במדינות זרות הפועלות תחת דינים זרים, תוך עירבום של גורמים רבים, שונים וזרים – על כל המשתמע מכך); הפגיעה המוגברת במשאבי כוח האדם של החברה אשר ינותבו לצורך ניהול ההליכים המשפטיים חלף ניהולה של החברה; הפגיעה במוניטין החברה; העובדה כי חרף השלב המקדמי בו מבוקש אישורה של הפשרה, הרי שזו הושגה לאחר עבודה מעמיקה ומאומצת של ועדת התביעות, ותוך ניהולו של הליך ענייני ומעמיק – ובכך גם יתרונה של הפשרה, ובפרט בשים לב לשלב המקדמי בו היא מוגשת; ולבסוף – כי הסכם הפשרה הינו הוגן, יעיל וסביר, בהיותו משקף באופן הולם את הסיכויים והסיכונים הטמונים בתובענה ועולה בקנה אחד עם שיקולי יעילות וחיסכון במשאבי זמן וכסף של הצדדים, נושאי משרה ועובדים בחברה, וחיסכון בזמן שיפוטי יקר, וזאת על הקושי בביצוע הערכת סיכויים וסיכונים בשל אי הוודאות הכרוכה בהערכה זו, וכפי שנקבע לא אחת בפסיקה [נ' ת"צ 13-08-43859 סגל-לוי ייזום ונכסים בע"מ נ' כור תעשיות בע"מ, פסקה 40 (09.01.2014)].

לכך יש להוסיף את העובדה כי אין ספק שעצם קיומן של מסקנות הוועדה מהוות גורם מכביד על אישור בקשה לאישור תביעה נגזרת ככל שזו הייתה מוגשת, ודברים אלו יפים ביתר שאת כאשר עסקינן בוועדה מקצועית כבענייננו.

121. **בכל הנוגע לסבירות הסדר החזר ההוצאות מצד החברה בהסדר הפשרה**, לאחר שבחנתי את תנאי ההסכם ובהתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפניי, כפי שאלו גלויות וידועות בפני בית המשפט בשלב זה, מצאתי כי אף אם מדובר בתניות שיפוי רחבות ויוצאות דופן **אין בידי לקבוע כי אלו אינן סבירות באופן שמחייב את התערבות בית המשפט בשיקול הדעת של החברה בהקשר זה**.

ודוק: משעה שדירקטוריון החברה החליט לאמץ את המלצות הוועדה שלא להגיש תביעה כנגד מי מנושאי המשרה ולסיים את ההליך בפשרה אל מול המבטחים, סבורני כי דרישת המבטחים ונושאי המשרה להתחייבות בדבר סיום ההליכים וחבותם בנדון הינה סבירה והגיונית בנסיבות העניין. אפרט.

כפי שעולה מן הבקשה ודוח הוועדה, תנאי של המבטחים להתקשרותם בהסכם הפשרה הינו סילוק מחויבותם מכוח פוליסת הביטוח כלפי הדירקטורים, נושאי המשרה והעובדים (כהגדרתם בהסכם)

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

בקשר עם ההליכים שהוגשו או יוגשו על ידי החברה או בשמה בקשר לפרשת ה-FCPA, בכפוף למספר חריגים אשר פורטו בהסדר הפשרה. לצורך כך, ונוכח הוויתור של אותם גורמים על הגנת הביטוח, נדרשה החברה לייצר מנגנון החזר הוצאות אשר יאפשר להם להתקשר בהסדר הפשרה, וללא ריחופה של עננה מפני הליכים נוספים אשר עשויים להינקט כנגדם – בגין אותה פרשה, אך ללא ביטוח כיסויי אשר כאמור פוליסת הביטוח בגינו מוצתה. ביחס לכך הובהר, כי התחייבות זו אינה גורעת מתנאי הסכם הפשרה לפיהם אישורו של הסדר הפשרה יקים מעשה בי דין בקשר עם הליכים נשוא בקשת העיון, אך היא משלימה אותו (וכך בהתאם להוראות ס' 5.3 להסכם הפשרה, הרי שאם ייקבע על ידי בית משפט מוסמך כי תביעה שתוגש בקשר עם פשרת ה-FCPA אינה חסומה מפאת מעשה בי דין- הרי שממילא סעיף מיצוי פוליסת הביטוח לא יחול). על יסוד כל אלו סבורים הצדדים – כי קיומו של ההסדר כאמור, נחוץ לצורך השלמת הסדר הפשרה, ודעתי כדעתם.

אדגיש כי מצאתי לייחס משקל רב לעמדת הגורמים המוסמכים והסוגיות אשר הועלו בעמדתם, ובשים לב לכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הדרושים, מצאתי כי בנסיבות העניין שלפניי, ובדומה לעניין לנואל, אכן מתקיימות הנסיבות החריגות והמיוחדות, מצדיקות אי התערבותו של בית המשפט בשיקול דעת הוועדה ביחס לקיומו של סעיף שיפוי כאמור, וכפי שאפרט להלן.

בעניין לנואל עמדתי על סוגיית תניות פטור שהינן ייחודיות ו/או בעלות היקף נרחב, וסבורני כי דברים אלו יפים גם לעניינו:

"בפנינו מקרה מיוחד בו אנו נמצאים בשלב טרומי בו ההליך המשפטי כלל לא נוהל ועדיין הסכם הפשרה נועד למעשה לדמות ככל שניתן את תוחלת הסיכוי- סיכון שכל צד רואה לפניו - נושאי המשרה והמבטחים (שמייצגים בפועל את נושאי המשרה) אל מול הבנק - ולסיים את ההליך באופן שישרת את האינטרסים של טובת הבנק. זאת ועוד, ישנו חוסר וודאות מסוים באשר למידע שיכול ויתגלה בעתיד אשר יכול לערער ולשנות את הנסיבות כפי שהצדדים רואים אותן כעת.

לאחר שבחנתי את תנאי ההסכם ובהתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה דנן, כפי שאלו גלויות וידועות בפני בית המשפט בשלב זה, מצאתי כי אף אם מדובר בתניות שיפוי רחבות ויוצאות דופן אין בידי לקבוע כי אלו אינן סבירות באופן שמחייב את התערבות בית המשפט בשיקול הדעת של הבנק בהקשר זה. משעה שדירקטוריון הבנק החליט לאמץ את המלצות הוועדה שלא להגיש תביעה כנגד מי מנושאי המשרה ולסיים את ההליך בפשרה אל מול המבטחים, דרישת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

המבטחים ונושאי המשרה להתחייבות בדבר סיום ההליכים וחבותם בנדון הינה סבירה והגיונית בנסיבות העניין".

(עניין לנואל, פסי' 66-67)

כך גם ביחס לכך שהסכמות הצדדים בעניין זה אינן דורשות אישורם של אורגנים נוספים בחברה, מעבר לדירקטוריון, שכן אין בהן משום טובת הנאה כלשהי לנושאי המשרה בתאגיד, וכולן ניתנות במסגרת הליך משפטי צופה אירועים פני עבר - הפנו הצדדים להחלטתי בעניין לנואל אשר נסיבותיו דומות לסיבות העניין דנן, וסבורני כי אכן דברים אלו יפים בענייננו, וכפי שקבעתי שם:

"קל וחומר, לא מצאתי שיש מקום לקבל את טענות המתנגדים לפיהן בשל העובדה שהסכמי הפשרה נוגעים לתניות פטור ושיפוי של נושאי המשרה בבנק ולאור ניגוד העניינים הנטען של חברי הדירקטוריון, היה מקום להעביר את ההחלטה להיקשר בהסכם הפשרה בהתאם להמלצות הוועדה לאישור האסיפה הכללית של הבנק. גם את טענה זו ראיתי לדחות על הסף משום היותה נוגדת וסותרת את הוראות החוק המפורשות, והן משום שגם בטענות אלה יש משום הטלת דופי ללא כל הצדקה בחברי הדירקטוריון או בנושאי המשרה על שום העובדה שהסכם הפשרה כולל רכיב של פטור ושיפוי. אציין כי עמדה זו אף לא הועלתה על ידי היועץ המשפטי לממשלה אשר בין שאר הגורמים שגיבשו את עמדתו היתה גם הרשות לניירות ערך אשר תחום התמחותה הוא בהחלטות מעין אלו והאישורים הנדרשים לקבלתן".

(עניין לנואל, פסקה 56)

אדגיש גם, כי מקובלת עלי עמדת הצדדים, לפיה תנאי יסודי בכל הסדר פשרה הוא שהנתבע דורש ויתור מלא ושלם על עילות התביעה כנגד תשלום סכום הפשרה. תכליתן של ההסכמות שניתנו בענייננו היא זהה, אלא שלאור מורכבות העניין נדרשים מנגנונים מורכבים יותר על מנת לממש תכלית זו, וכפי שהובהר בעניין לנואל:

"אילו היינו עוסקים בתביעה בין שני צדדים, הרי שסיום ההליך בהסכם פשרה היה מביא לסיום ההליכים ביניהם בגין אותה עילה, ככל שההסכם קיים כדין. בנוסף, ככל שאחד מהצדדים היה נדרש להפעיל את הכיסוי הביטוחי שברשותו על מנת לשלם את הפיצוי שנפסק לחבותו, הרי שהיה בכך כדי למלא ולהביא לידי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

סיום את חבות הביטוח בהקשר זה. ברי כי משהחליט הבנק לסיים את ההליך בפשרה ולוותר על עילת תביעתו כלפי בעלי המשרה בכפוף לשיקוליו ובתמורה לסכום פיצוי, סבורני כי אין בכך כל פסול".

(עניין לנואל, פסי 67)

אשר לכך, התבקשתי על ידי הצדדים, למען הזהירות, כי אישורו של בית המשפט להסדר פשרה זה יהווה תחליף לכל אישור אחר הנדרש לצורך התחייבויות החברה כלפי דירקטורים, נושאי משרה או עובדים, כפי שאלו מופיעות בהסדר הפשרה ולרבות ככל שנדרש אישור כאמור בהתאם לחוק החברות- ואני מורה כן במסגרת החלטתי זו (ר' לעניין זה עניין **רסולי**).

לבסוף אדגיש, כי בדומה לעניין **לנואל** גם הפרשה שבפנינו הינה ייחודית ובעלת היקף אדיר, ובאופן המקיים פוטנציאלית חשש כי גורמים רבים ושוניים יוסיפו לנסות ולמצוא עילה משפטית להגיש בגינה תביעה שבבסיסה אותה מסכת עובדתית - ולראיה שורת ההליכים אשר הוגשו לבית משפט זה בקשר לפרשה, לא פחות מארבע תביעות שונות, ואשר רובן תביעות בעלות פן ציבורי (ייצוגיות או נגזרות). במסגרת כל הליך כזה נחשפים נושאי המשרה, ובתוך כך המבטחים, להטלת חבות כנגדם, כמו גם נשיאה בעלויות ההליך מבחינתם. משום כך, דרישת המבטחים ונושאי המשרה לפיה הפטור שיינתן להם על ידי החברה במסגרת הסכם הפשרה יהיה רחב ומקיף אינה מופרכת ומבחינתם היא אף מחויבת מציאות. הסדר הפשרה בין הצדדים, לצד העובדה שהינו מבטא את רצונה של החברה לסיים מבחינתה את ההליך בפשרה, מגלם באמצעות סכום הפיצוי את המחיר אותו מוכנים לשלם המבטחים לטובת סיום ההליכים – ובמילים אחרות, רכיב הפטור בהסדר מגולם אף הוא בסכום הפיצוי שניתן לחברה.

מכאן גם לעניין סכום הפיצוי, מבלי לקבוע דבר ביחס לטיב עילות התביעה וסיכויי הוכחתן באופן אינדיבידואלי ביחס לכל אחד מנושאי המשרה הנתבעים וקבלתן בסופו של יום על ידי בית המשפט בפועל, אולם ככל שנדרש אני לבחון בשלב זה את אפשרות מתן הפיצוי על ידי המבטחים בסופו של הליך ארוך, יקר, ואשר תוצאתו מוטלת בשלב זה בספק, סבורני כי ניצב בפני המבקש מכשול לא זניח בניהול התביעה, וגם בכך יש כדי להשפיע על נטיית בית המשפט שלא להתערב בגובה סכום הפיצוי שנקבע בהסכם הפשרה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

סיכומו של דבר- אישור הסכם הפשרה בראי טובתה של החברה

122. בבואי לבחון את הסכם הפשרה שלפניי בגדרי ה"שלב השני", נדרשתי לבחון האם יש בהסדר המוצע כדי לשקף כראוי את הסיכויים והסיכונים בפניהם עומדים הצדדים, לו היה ההליך מנוהל לפניי לגופו ועד תום, ובבחינת מכלול הדברים, מצאתי כי אכן כך בנסיבות המקרה דנן.

בחינתי זו נעשתה בשים לב למסקנתי במסגרת ה"שלב הראשון", לפיה תחת החלת מבחנים "מחמירים", מצאתי כי החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה המייעצת חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי.

123. אציין גם, כי העובדה שהסדר הפשרה גובש בשלב מקדמי יחסית בהליך, ועוד בטרם התקיימו בפניי דיוני הוכחות בקשר עם בקשת אישור תביעה נגזרת (אשר כלל לא הוגשה בנסיבות דנא) – היינו, לא נשמעו בפניי מצהירים, מומחים ו/או עדים נוספים, וכך גם לא הוגשו בפניי כלל כתבי הטענות – מגבילה את יכולתו של בית המשפט להעריך באופן מדויק ומלא את מערך הסיכויים והסיכונים לאשורם – וגם מן הטעם האמור, ראוי ונכון בנסיבות כנסיבות העניין שבפניי, להחיל מבחן מחמיר ב"שלב הראשון", ותחת מסקנות מתאימות, אף להימנע כמעט לחלוטין מבחינת הסדר הפשרה גופא, ולמעט החריגים עליהם עמדתי.

124. כך או אחרת, סבורני כי בנסיבות העניין שלפניי, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, הרי שגם מעיון בכתבי הטענות, שמיעת טיעוני הצדדים בפניי ושלל הראיות והמסמכים אשר הוצגו בפניי, התגבשה בפניי בשלב בזה תשתית מספקת לצורך הערכת תוצאות ההליך וסיכויי בקשת האישור, אילו הייתה מוגשת ונדונה לגופה. כך גם, העדרן של התנגדויות כלשהן, מחזקות מסקנתי זו, ובמכלול כל אלו מצאתי כאמור לנכון לאשר את הסדר הפשרה.

125. עוד אדגיש, כי בבואו של בית המשפט לבחון אישורו של הסדר פשרה, הרי שמעל הכל, וכנגזר מתכלית מוסד התביעה הנגזרת, עומדת לנגד עיניו, כשיקול מרכזי והכרחי, בחינת טובתה של החברה – היינו, כי בית המשפט ימצא במכלול הנסיבות, כי אישור הסדר הפשרה ישרת את טובת הגורם אותו מבקש לייצג התובע הנגזר או הייצוגי, ובעניינו את "טובתה של החברה". הרבדים השונים המרכיבים תיבה זו נסקרו בהרחבה במסגרת החלטתי לעיל, אך להם מצאתי להוסיף גם את אלה:

126. **הסדר הפשרה תואם את ערך הביטחון והיציבות בחברה.** ההליכים השונים כנגד החברה סביב פרשת ה- FCPA מתנהלים כבר מספר שנים, כאשר ברי כי יש בכך להשפיע על התנהלות החברה שנחלה טלטלה לא קלה בעקבות כך. החברה נחקרה הן על ידי הרשויות בארה"ב והן ע"י הרשויות בישראל,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

והגיעה איתן בסופו של יום להסכמות ופשרות, שאם לא כן היו נפתחים כנגדה הליכים משפטיים, בארץ ובחו"ל, אשר היו בוודאי מסבים לה נזקים גדולים - כספיים ועסקיים, לרבות הכתמת המוניטין ושם של החברה, מנהליה ועובדיה הבכירים. כך גם, מהבחינה הכספית אין לדעת כיצד היה מסתיים ניהול ההליך בארה"ב ומה היה גובה הפיצוי שהיה מוטל על החברה, ככל שהיה נקבע פיצוי שכזה.

אישור הסכם הפשרה בענייננו, כמו גם ההסדרים אליהם הגיעה החברה עם הרשויות בארץ ובארה"ב, עולים במובן זה בקנה אחד עם אינטרס החברה להביא לידי תום את חוסר הוודאות.

127. בהמשך לכך, סיום ההליך הינו התוצאה היעילה המשרתת את טובת החברה ובעלי מניותיה. אילולא הייתה החברה מגיעה להסדר הפשרה וככל שביט משפט לא יאשרו, תידרש החברה לניהול ההליך גופו. בתוך כך, וככל שתוגש על ידי המבקש בקשה לאישור תביעה נגזרת, דיון בה יחייב הקצאת משאבים רבים מן החברה ונושאי המשרה בה, וזאת חלף ניתוב משאבים אלו לטובת קידום טובתה של החברה ועסקיה. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שברי כי בנסיבותיו של התיק דנן ומורכבותו, בחינת בקשת האישור תחייב שמיעת מומחים בתחומי הביטוח והדין האמריקאי, בנוסף לעשרות עדים אחרים, לרבות נושאי משרה ועובדים בחברה, שיהיו מוזמנים לתת עדותם על מנת שביט המשפט יוכל להכריע בטענות בדבר אחריותם של נושאי המשרה כמו גם בסוגיית הנזק הנטען.

מורכבות ההליך מודגשת גם נוכח העובדה כי הודאתה של החברה בדבר הפרת ה-FCPA, הן במסגרת ההסדרים בין החברה לבין ממשלת ארה"ב והן במסגרת הסדר הטיעון בין טבע רוסיה לבין ממשלת ארה"ב, אינה מחייבת את נושאי המשרה בחברה או בחברות הבנות שלה. מכאן, שאילו הייתי צריך לשמוע את התיק דנן, אפילו שמיעת הדיונים הייתה נעשית באופן מואץ, הדעת נותנת שמשכו של ההליך היה מתפרש על פני חודשים רבים ואף שנים. ולאחר מכן, לו הייתה מאושרת בקשת אישור כנגד החברה, הרי שגם מסכת ניהולה של התביעה גופא הייתה נמשכת פרק זמן בלתי מבוטל וכוללת דיוני הוכחות, הגשת כתבי טענות משלימים וכיו"ב, כאשר אין בידי לקבוע כבר עתה את תוצאתו של ההליך המשפטי בכל הנוגע לנושאי המשרה. לכך יש להוסיף את חוסר הוודאות באשר לעמדה בה היו נוקטות חברות הביטוח תחת ניהול הליכים כאמור, באופן אשר אינו מאפשר להעריך את גובה הפיצוי שיכולה הייתה החברה לקבל, אם בכלל, מהמבטחים ומנושאי המשרה, וזאת כתלות בעילות התביעה אשר היו מאושרות ובסולבנטיות של נושאי המשרה.

התמשכות ההליכים במובן זה רק תגדיל את העלויות והנזקים שעלולים להיגרם לחברה, תוך הטלת עלויות גבוהות של תשלום שכר טרחת עורכי דין, הוצאות על חוות דעת מומחים ויועצים נוספים, כמו גם עלות משאבים כגון שעות עבודה של נושאי משרה בחברה שידרשו להעיד בפני בית המשפט ועוד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

עלויות אלו, שניתן לאמדם לכל הפחות במיליוני שקלים, תוטלנה בסופו של דבר על בעלי המניות של החברה, ובכך יצא שכרם בהפסדם.

128. סיכומו של דבר, כפי שהרחבתי לעיל במסגרת "השלב הראשון", שוכנעתי בדבר התקיימותו של הליך נאות - בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים ובאופן מיוזע. הוכח בפניי כי הוועדה המייעצת פעלה באופן ראוי, בעצמאות, במקצועיות תוך השקעת מאמצים רבים, באופן שמקים חזקת תקינות להמלצותיה ולהחלטת הדירקטוריון לאמצן, וזאת בהתבסס על תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי, ותוך החלת מבחן מחמיר בקשר לכך.

על אף זאת, אולם בשים לב למשקל הרב אותו נתתי למסקנות ה"שלב הראשון", פניתי לבחינת "השלב השני", הוא בחינת המלצות הוועדה לגופן. עת עסקינן בבקשה לאישור הסדר פשרה, התרשמתי כי על אף שברי כי בקשת טלמור איננה בקשת סרק, נראה כי המבקש היה נתקל בקשיים ובמכשולים לא מעטים בניהול בקשה לאישור ובניהול התביעה, ובשים לב לעלויות הגבוהות ומשך הזמן הארוך אשר היה כרוך בכך.

לפיכך, מבלי להביע עמדה ביחס לסיכויי בקשת אישור לו הייתה מוגשת בסופו של הליך זה ואף מתנהלת בפניי עד תום, סבורני כי הערכת הסיכויים והסיכונים של התובענה, היתרון שגלום לחברה בסכום הפיצוי אותו תקבל במסגרת הסכם הפשרה וכן היתרון בסיום ההליך כפי שפרטתי בהרחבה לעיל, מובילים למסקנה כי הסדר הפשרה הוא סביר וראוי בנסיבות העניין וכי סכום הפיצוי משרת את טובת החברה ובעלי מניותיה.

129. סיכומו של דבר, בשקלול מלוא ההיבטים שנדונו בהחלטתי זו בהרחבה מצאתי שיש לאשר את הסדר הפשרה אשר הוגש לאישורי בבקשת טלמור, וכך עשיתי.

אישור הסדר הפשרה במסגרת הליך לפי ס' 198א לחוק החברות

130. על מנת שלא לצאת חסר מצאתי לציין בשולי הדברים, כי חרף העובדה שהסדר הפשרה שאישורו מבוקש הינו בגדרי הליך לגילוי לפי סעיף 198א לחוק החברות – היינו, הליך מקדמי לבקשה לאישור תביעה נגזרת, הרי שאין בך כדי להוות מכשול מפני אישורו במסגרת הליך כאמור.

131. כפי שצינו הצדדים במסגרת הבקשה, עמד על כך בית המשפט בעניין ברק הנזכר לעיל, בצינו כי חרף העובדה שמדובר בבקשה לגילוי מסמכים, הרי שבנסיבות שם – וכך בעניין שבפניי, הונחו בפני בית המשפט כלים טובים די הצורך כדי להעריך את הסיכונים והסיכויים שהיו כרוכים בניהול תביעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

נגזרת לו הייתה מוגשת בקשה לאישור בתביעה מעין זו – וכפי שעמדתי בהרחבה לעיל, ומשכך אין כל מניעה לאשרו במסגרת הליך זה. יפים דברים אלה לעניינינו:

“אני סבורה כי לצורך בירור השאלה האם ניתן להתייחס לבקשה דנן כאל בקשה לאישור תביעה נגזרת ולאשר את הסכם הפשרה הנוגע לבקשה כזו, יש לבחון את מכלול הנסיבות הרלוונטיות [...]”

אולם, במקרה דנן וכפי שפורט גם לעיל, הצדדים התייחסו – הן במגעים ביניהם והן בכתבי בית-הדין שלהם, למכלול הטענות שיש להם זה כנגד זה בהתייחס לעילת התביעה הנגזרת. בידי בית-המשפט יש לכן כלים טובים די הצורך כדי להעריך את הסיכויים והסיכונים שהיו כרוכים בניהול תביעה כזו, לו היתה מוגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת [...]

מעבר לכך, במקרה דנן, תוצאה לפיה לא ניתן לאשר את הסכם הפשרה רק לאור טבעו של ההליך בו נקט המבקש, היתה מחייבת לכאורה את המבקש להגיש בשלב זה בקשה נוספת לאישור תביעה נגזרת בשם הבנק נגד הנתבעים הפוטנציאליים. הבנק היה נדרש להשיב לבקשה זו והמבקש – להגיב לתשובה. לאחר מכן היה בית-המשפט יכול לאשר את הסכם הפשרה (אותו הסכם שאישורו מתבקש עתה), וזאת למרות שככל הנראה לא היה נודע לבית-המשפט מידע נוסף ובעל-משמעות שהיה מאפשר לו להעריך את הסכם הפשרה ולשקול את אישורו בצורה טובה יותר מאשר כעת [...]. לכן, אין זה מן הנמנע במקרה דנן כי בית-המשפט יאשר את הסכם הפשרה על תוכנו, חרף העובדה שבקשת המבקש היתה בקשה לגילוי מסמכים ולא בקשה לאישור תביעה נגזרת”.

(עניין ברק, פס' 61-63; ההדגשות אינן במקור, ח.כ.)

132. אשר על כן, בנסיבות בהן ההליכים לקראת גיבושו של הסכם הפשרה, לרבות מינוי ועדת התביעות, הדיונים בה, המלצותיה, מסקנותיה וכן הליך המשא ומתן אשר נוהל מול המבטחים ומול המבקשים – התייחסו כולם לעילות העומדות לחברה לגוף הדברים, ובאופן אשר הונחו בפני בית המשפט די כלים ונתונים לצורך ביצוע הערכה כדבעי ביחס לסיכויים והסיכונים הכרוכים בניהול תביעה נגזרת בקשר לפרשה, הרי שאין כל מניעה לאישורו של הסדר הפשרה שלפניי בגדרי הליך זה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

קביעת שכר טרחה לבאי כח טלמור ולבא כח קאירי

133. במסגרת הבקשה, עתרו הצדדים לפסיקת שכר טרחה לב"כ טלמור בסך של 1,595,000 מיליון דולר בתוספת מע"מ (להלן: "שכר הטרחה לבאי כח טלמור") וכן לפסיקת שכר טרחה לב"כ קאירי בסך של 100,000 דולר בתוספת מע"מ (להלן: "שכר הטרחה לבא כח קאירי").

134. אציין כי הצדדים לא עתרו לפסיקת גמול למבקש ו/או לקאירי, וזאת בהתאם להחלטת כב' השופטת בעניין **ברק**, בגדרו נקבע כי בהסדר פשרה במסגרת הליך לפי ס' 198א לחוק החברות, אין מקום לפסוק גמול לתובע.

135. **במסגרת עמדת הגורמים המוסמכים** נטען בכל הנוגע לשכ"ט וגמול בעניינינו דן, כי באשר לשכ"ט של ב"כ טלמור, דומה שזה עומד במבחנים שנקבעו בעניין **רייכרט**, אולם על הצד הגבוה - בנסיבות אלו הותירו הגורמים המוסמכים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט. כך גם לגבי "שתיקת" ההסדר ביחס לגמול שעתיד להיות מועבר לידיו של טלמור, אשר מייצרת עמימות ביחס לשאלה האם עתיד להגיע גמול כלשהו לידיו של טלמור – וככל שכן, מהו גובהו ומה המקור לתשלום.

אולם אשר לשכ"ט של ב"כ קאירי נטען, כי שונים הם פני הדברים – חרף העובדה שבקשת קאירי נמחקה על ידי בית המשפט בשל הכפילות עם בקשת טלמור, מצאו עורכי ההסדר לנכון לשלם לו 100,000 דולר כנגד מחיקת בקשת הרשות לערער על החלטת בית המשפט. סכום זה משולם מהסעד שהוסכם כי יוחזר לחברה ומופחת לפיכך מהפיצוי שהיא מקבלת. בנוסף סבורים הגורמים המוסמכים, כי אישור שכ"ט בנסיבות דן עשוי ליצור תמריצים שליליים בעתיד למבקשים שבקשותיהם תמחקנה, להמשיך בהליך ולערער על החלטת המחיקה גם אם אין בבקשתם ממש, בהמתנה לשלב הפשרה, לצורך דרישת תשלום בתמורה להסכמה על מחיקת הערעור.

136. בנסיבות האמורות קבעתי לפניי דיון בסוגיית שכר הטרחה, וזאת בטרם אתן החלטתי בבקשה, וביום 07.01.2020 הופיעו בפניי הצדדים והשלימו טיעוניהם גם בעל פה.

137. בכל הנוגע לשכר הטרחה וסבירותו בנסיבות העניין, ציינו הצדדים, הן בבקשה והן במסגרת הדיון, כי בהתאם לשיקולים אשר נקבעו בפסיקה, ובכלל זאת היקף וטיב העבודה שהושקעה על די המבקש ובאי כוחו; מידת הרצינות של הבקשה; החשיבות הציבורית של הנושא; התוצאה של הסכם הפשרה והתמורה שלו; וכן מידת ההשקעה במסגרת הדרך להשגת הסכם הפשרה (ראו עניין **ברק**) – הרי שכל אלו מתקיימים בנסיבות העניין, ושכר הטרחה עליו הוסכם הוא סביר וראוי בנסיבות העניין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

138. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הן בכתב והן בע"פ, ולאחר שהתייחסתי בכובד ראש לעמדת הגורמים המוסמכים, מצאתי לקבוע את שכר הטרחה לב"כ טלמור על סך של 1,595,000 דולר, ואת שכר הטרחה לב"כ קאירי על סך של 100,000 דולר, וכפי המלצת הצדדים.

המסגרת הנורמטיבית – פסיקת גמול ושכר טרחה

139. כפי שצינתי בפתח החלטתי, סוגיית קביעת שכר טרחה וגמול בגדרי תביעה נגזרת נתונים לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, ואלו צריכים להיבחן על ידו גם מקום בו נמצא כי החלטת הדירקטוריון לאימוץ מסקנות הוועדה חוסה תחת הגנת כלל שיקול הדעת העסקי, כבעניינו.

140. לעניין זה קובע סעיף 200 לחוק החברות כי סכום שכר הטרחה שישולם לבא כוחו של התובע הנגזר ייקבע על ידי בית המשפט, וכדלהלן:

"200א. (א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של עורך הדין שייצג את התובע בתביעה הנגזרת; עורך הדין לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט."

בנוסף מקנה החוק לבית המשפט שיקול דעת באשר לפסיקת תגמול למבקש במקרים המתאימים, בהתאם להוראות סעיף 201 לחוק החברות הקובע כך:

"201. פסק בית המשפט לטובת החברה, רשאי הוא להורות על תשלום גמול לתובע, שטרם בהגשת התביעה הנגזרת ובהוכחתה."

במקרה בו מוגשת בקשה לאישור הסדר פשרה על המבקשים לפרט בין היתר מהי התמורה המוצעת לתובע, כאשר לבית המשפט נתונה האפשרות לאשר גם תשלום גמול למבקש, כאמור בסעיף 202(א) לחוק החברות:

"202. (א) תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת, ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות כל תמורה המוצעת לתובע."

141. כפי שצינתי לעיל, בהתאם להחלטת כב' השופט רונן בעניין ברק, במסגרת אישור הסדר פשרה בגדרי הליך לפי סעיף 198א לחוק החברות, אין מקום לפסוק גמול תובע – וכך גם ראיתי לנכון בעניינו, ומן הטעמים אשר פורטו בהחלטה כאמור, ואלו יפים גם לעניינו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

142. בין השיקולים אותם שוקל בית המשפט בבואו להכריע בסוגיית גמול ושכר טרחה הם היקף וטיב העבודה שהושקעה על ידי המבקש ובאי כוחו; מידת הרצינות של הבקשה; החשיבות הציבורית של הנושא; התוצאה של הסכם הפשרה והתמורה שלו; מידת ההשקעה במסגרת הדרך להשגת הסכם הפשרה; שיקולי מדיניות בדבר עידוד תהליכים עניינים מחוץ לכותלי בית המשפט; ועוד.

143. אשר לשיעור שכר הטרחה, בפסק הדין בעניין **רייכרט** אומצה שיטת האחוזים כשיטה המקובלת לקביעת שכר הטרחה של עורך הדין המייצג את עסקינן בתביעות ייצוגיות שעניינן בסעד כספי, לפיה שכר הטרחה נקבע כאחוז מסוים מתוך הסכום שנפסק לטובת הקבוצה בפסק הדין או שנקבע במסגרת הסכם פשרה. הרציונל הוא יצירת קשר ישיר בין סכום הפיצוי לבין גובה שכר הטרחה, ובכך מתמרצת שיטה זו את ב"כ התובע המייצג לשאוף לכך שסכום הפיצוי לחברי הקבוצה יהיה גבוה יותר.

בעניין **רייכרט** נקבעו אמות מידה בנוגע ליישום שיטת האחוזים, כלהלן: שכר הטרחה בגין סכום שנגבה בפועל עד ל-5 מיליון ש"ח יהיה בשיעור של 25%; בגין סכום שנגבה בין 5-10 מיליון ש"ח יהיה בשיעור של 20%; ובגין סכום שנגבה מעל 10 מיליון ש"ח ייפסק שכר טרחה בשיעור של 15% (שם, פסקה 16).

בעניין **לנואל** עמדתי על כך שבפסיקת שכר טרחה וגמול בתביעות נגזרות נכון להחיל את השיקולים שפורטו בעניין **רייכרט**, בשינויים המחויבים, לרבות לגבי קיומו של יחס ישר בין שכר הטרחה והגמול שייפסק למבקש ובאי כוחו לבין הסכום שאלו הצליחו "להשיג" לחברה בסופו של יום במסגרת ההליך (ראו עניין **בן יורם**, פסקאות 20-21; עניין **להב**, פסקה 59 (5.11.2015); עניין **רסולי**, פסקה 33).

פסיקת שכר טרחה – בקשת טלמור

144. הצדדים המליצו בפני בית המשפט לפסוק שכר טרחה לבאי כוחו בשיעור של כ-3% מסכום הפשרה (1,595,000 דולר מתוך 50,000,000 דולר) בתוספת מע"מ על שכר הטרחה, אשר ישולם מתוך סכום הפשרה בתוך 10 ימים מיום קבלתו בחשבון הבנק של החברה.

145. אשר לכך הדגישו הצדדים כי סכום זה עומד ברף המינימאלי אותו פוסקים בתי המשפט, אפילו ביחס להסדר פשרה שהושג בשלב מוקדם של ההליך, כאשר הוא מביא לתוצאות ראויות לקבוצה או לחברה. הצדדים הפנו לשורת החלטות קודמות אשר ניתנו על ידי בתי המשפט (ראו למשל עניין **ספלון**, עניין **ברק**, עניין **מכתשים אגון**), ובפרט לעניין **לנואל** אשר נסיבותיו לדעת הצדדים, דומות למקרה שלפנינו (ושם עמד שכר הטרחה על כ-3.1% מסכום הפשרה) – ועמדתי כדעתם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

146. בתוך הנימוקים אשר הביאוני למסקנה כאמור ראוי לציין בראש ובראשונה את העובדה כי אין ספק שעצם ההליך אותו יזמו המבקש ובאי כוחו, הוא שהוביל בסופו של יום לקבלת הפיצוי המשמעותי אשר משולם בסופו של יום לחברה, וכי בעקבות הגשת הבקשה כאמור, התקבלה החלטת דירקטוריון החברה בדבר הקמת ועדת התביעות הבלתי תלויה, ובהמשך – התנעת הליכי הפשרה וגיבושו של ההסכם אל מול המבטחים.

147. כך גם הבאתי בחשבון את העבודה והטרחה אשר נדרשה מטעם המבקש ובא כוחו, ובכלל זאת ההליכים הרבים אשר התנהלו במקביל לבקשה זו, לרבות ניהולם בהליכי הערעור בבית המשפט העליון; הופעתם של באי כח טלמור בפני ועדת התביעות; וכן העבודה הרצינית הטובה והמעמיקה אשר נעשתה על ידם לצורך הכנתה של בקשה "ראויה, רצינית ומבוססת", וכפי שעמדה על כך כבי השופט רונן בעניין **רבקה טכנולוגיות**.

148. כן מצאתי טעם בטענת הצדדים לפיה שכר הטרחה ראוי בשים לב להגשמת התכלית בדבר תרומתם של הליכים כאמור ליצירת הערך עבור הכלל, וזאת במטרה לייצר מערך תמריצים יעיל המעודד הגשת הליכים אלו במקרים המצדיקים זאת, וניהול ההליך באופן מיטבי לטובת הקבוצה או החברה, וכי מטעם זה קיימת חשיבות על שמירתו של יחס סביר לשכר הטרחה שנפסק באופן שיתמרץ התנהלות יעילה של יוזמי ההליך [תנ"ג 12-09-10466 **חברת דיסקונט בע"מ נ' דנקנר ואח' עמ' 4** (11.02.2018)].

בתוך כך אדגיש, כי קיים אינטרס ציבורי לעודד עורכי דין להעז ולהגיש תביעות משפטיות מורכבות שניהולן כרוך בסיכון לא מבוטל, אך שניהולן מביא בסופו של יום לביסוס כללי ממשל תאגידי תקין, תוך תיקון עוולות בתחום המשפט הציבורי.

149. אציין גם, כי גם לעמדת הגורמים המוסמכים עומד שכר הטרחה המבוקש במבחנים שנקבעו בעניין **ריכרט**, אולם על הצד הגבוה - ובנסיבות אלו הותירו הגורמים המוסמכים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט.

אשר ל"שתיקת" ההסדר ביחס לגמול שעתיד להיות מועבר לידיו של טלמור, אציין כי במסגרת הדיון שהתקיים לפני הובהר על ידי ב"כ המבקש כי תשלום כאמור יבוצע אך ובלבד ככל שאורה על פסיקת גמול כאמור, אולם ברי כי נקודת המוצא היא שבהתאם להחלטת כבוד השופט רונן בעניין **ברק אליה** הפננו הצדדים בבקשה, המבקש איננו זכאי לגמול כאמור (פרוטוקול הדיון מיום 07.01.2020, עמ' 2 ש' 18-25), וסבורני כי יש בהבהרה אשר ניתנה על ידם כדי להפיג את החשש עליו הצביעו הגורמים המוסמכים בעמדתם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

אבהיר כי במסגרת הדיון העלה ב"כ המבקש טענה בדבר פסיקת גמול אפשרית, אולם עתירה כאמור לא מונחת לפניי, וכך גם לא נימוקים המצדיקים סטייה מהחלטת כב' השופטת רונן כאמור, ומשכך לא מצאתי לנכון לסטות מכך.

150. על יסוד כל אלו, מצאתי לקבוע את שכר הטרחה לב"כ טלמור על סך של 1,595,000 דולר ארה"ב, בהתאם להמלצת הצדדים.

פסיקת שכר טרחה – בקשת קאירי

151. בקשת העיון אשר הוגשה מטעם קאירי כשמונה חודשים לאחר הגשת בקשת טלמור, נדחתה על ידי כבוד השופטת רונן, בגדרי בקשה לסילוק על הסף שהוגשה על ידי החברה כנגד בקשת קאירי. על ההחלטה כאמור הוגש על ידי קאירי ערעור לבית המשפט העליון, אשר ההליכים בו הותלו במקביל לגיבושו של הסדר פשרה זה, וכתנאי לאישורו.

152. במסגרת הבקשה, המליצו הצדדים בפני בית המשפט לפסוק שכר טרחה לבאי כוחו של קאירי בסך של 100,000 דולר בתוספת מע"מ, אשר ישולם מתוך סכום הפשרה בתוך 10 ימים מיום קבלתו בחשבון הבנק של החברה.

153. אשר לכך הדגישו הצדדים כי היקף ההשקעה בבקשת קאירי אף הוא ניכר, והבקשה הוגשה לאחר השקעת שעות עבודה רבות ולאחר עריכת מחקר מעמיק שנערך על ידי מר קאירי ובא כוחו בכל הנוגע לסוגיות המס הקשורות בפרשה, לרבות הסתייעותם במומחה מס – ובסופו של יום הביאה בקשתו אף היא תועלת לחברה.

בתוך כך הודגש, כי הפיצוי שניתן לחברה – היינו, סכום הפשרה, ניתן תמורת סילוק מחויבותם של המבטחים מכוח הפוליסה גם בקשר עם כלל ההליכים שהוגשו על ידי החברה ובשמה בגין האירועים והעילות נשוא בקשת הגילוי, ולרבות ההליכים התלויים ועומדים בבקשת קאירי, כך שסילוק הטענות הקשורות לבקשת קאירי כלפי חברת הביטוח תרם אף הוא תרומה משמעותית לכוננות חברת הביטוח לשאת בתשלום הפשרה.

זאת ועוד, חרף סילוקה של הבקשה על הסף, סבורים הצדדים כי בקשת קאירי תרמה לחידוד סוגיות מס שהחברה מתמודדת עמן, באמצעות יועצי המס הקבועים שלה, כחלק מהטיפול השוטף בענייני המס של החברה אל מול הרשויות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

על יסוד כל אלו, סבורים הצדדים כי שכר הטרחה המבוקש עולה בקנה אחד עם תרומתו לטובת החברה ולוקח בחשבון גם את סטאטוס ההליכים המשפטיים המתנהלים בעניינו – ומצאתי לנכון לקבל נימוקי הצדדים בעניין זה.

154. **הגורמים המוסמכים** כאמור הצביעו בעמדתם על קושי באישור שכר הטרחה המבוקש לב"כ קאירי, ובהתאם לסוגיות אותן פירטתי לעיל.

155. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים – בכתב ובעל פה, נתתי דעתי לנימוקיהם, והנחתי לנגד עיני גם את עמדת הגורמים המוסמכים והחשש הממשי עליו הצביעו, ואשר גם אני מוצא בו טעם של ממש, על אף האמור, מצאתי כי בנסיבות העניין שלפניי, ובפרט – העובדה שהשתכנעתי כי בקשתו של קאירי הוגשה בתום לב מוחלט, וכך גם הליך הערעור לאחריו, אינו נובע, על פניו, מטעמים "סחטניים" ו/או משיקולים זרים, אלא מתוך אמונה כי הסוגייה אשר הוארה על ידו הינה שונה מזו הנדונה בגדרי הבקשה דנן; העובדה כי הסדר הפשרה נוגע וכולל התייחסות גם לטענות המס המועלות בגדרי בקשת קאירי; העובדה כי החברה היא שפנתה לב"כ קאירי לצורך שילובו בהסכם הפשרה, וזאת עוד בראשית הדברים, ובטרם גובש הסדר דבר דבור על אפניו; וכך גם עמדתה של החברה עצמה לפיה בקשתו של קאירי תרמה לגיבושה של הפשרה – הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאשר פסיקת שכר טרחה לב"כ קאירי, ולקבוע אותו על הסך אשר הומלץ על ידי הצדדים.

156. נוסף על אלו אדגיש גם, כי השתכנעתי מנסיבות העניין שלפניי שהיקף ההשקעה בבקשת קאירי אכן משמעותי, וכי הושקעו על ידו משאבים ותשומות בקשר להכנת הבקשה, ולרבות מומחיות המס אשר נדרשה לטובת כך.

157. לבסוף אדגיש, בהתייחס לעמדת הגורמים המוסמכים, והחשש מפני סחטנות עתידית אשר היוותה אף לטעמי מכשול באישור שכר הטרחה, הרי שבנסיבותיו של תיק זה והעובדה שההסכמה אליה הגיע קאירי עם החברה, **מקורה ברצונה של החברה ומיוזמתה**, לאחר שבחנה את מכלול הנסיבות הרלוונטיות לצורך סיום ההליכים המשפטיים התלויים ועומדים כנגדה בנוגע לפרשה, ובכלל זה אלו הנוגעים להיבטי המס שלה – הרי שיש בה כדי לרפא ולסייע בצליחת המכשול כאמור.

ודוק: החשש עליו הצביעו הגורמים המוסמכים, ואשר עמד לנגד עיני גם כן, נחלש מקום בו הצעת הפשרה באה ביוזמתה של החברה, להבדיל מנוקט ההליך, שכן מקרים בהם אכן תהיינה אלו בקשות סרק ו/או בלתי מבוססות ו/או אשר אין בהן כדי לתרום לגיבוש הפשרה כאמור, הרי שגם מבחינת החברה לא יהא בידה כל תמריץ לגיבוש הסכמות כאמור, ומוטב יהיה לה להותיר הליך ערעור כאמור על כנו, תוך הנחה מושכלת כי זה יידחה בסופו של יום.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

רוצה לומר, העובדה כי החברה מצאה לנכון כבר בראשית הליך גיבוש הפשרה להורות על עיכוב ההליכים בערעור קאירי, יש בה כדי ללמד כי החברה עצמה סברה, כי יכול ויש בבקשתו דבר.

158. בשולי הדברים אציין, כי בבסיס רצונה של החברה להביא לסילוק כלל ההליכים התלויים ועומדים כנגד החברה בקשר עם פרשת ה-FCPA טעמים רבים וטובים, עליהם עמדתי בהרחבה לאורכה של החלטתי זו. בקשת קאירי, מהווה חלק בלתי נפרד מגיבושו של הסדר הפשרה ואי אישור שכר הטרחה יוביל לכך כי הליך הערעור מטעמו יוותר תלוי ועומד, והחברה תאלץ להוסיף ולנהל, על כל הכרוך בכך. כן יהא בכך כדי להשפיע על עמדת חברת הביטוח – שכן כאמור, מדובר בהסכמות כוללות ביחס לעילות התביעה כולן, והדברים שלובים זה בזה.

כפי שצינתי לא אחת, אין ספק כי סיום ההליך בהסדר פשרה, שיש בו לשרת את האינטרסים של כל הצדדים, יוביל ליעול ההליך ויחסוך הן לצדדים והן לבית המשפט משאבים, עלויות וזמן; וכך גם מנקודת המבט של טובת החברה – ובמכלול כל אלה, שעה שלא השתכנעתי כי נפל רבב בתום ליבו של קאירי ו/או ב"כ במסגרת גיבוש הפשרה, הרי שגם שיקול זה עמד לנגד עיני בבואי לאשר את שכר הטרחה.

159. על יסוד כל אלו, מצאתי כי יש מקום בנסיבות העניין לפסוק שכר טרחה לב"כ קאירי, וכי יש להעמידו על הסך של 100,000 דולר ארה"ב, ובהתאם להמלצת הצדדים.

סוף דבר

160. סיכומי של דבר, השתכנעתי בנסיבות העניין שלפניי בדבר התקיימותו של הליך נאות - בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים ובאופן מיודע. הוכח בפניי כי הוועדה המייעצת אשר הוקמה על ידי החברה פעלה באופן ראוי, בעצמאות, במקצועיות תוך השקעת מאמצים רבים, ובאופן המקיים חזקת תקינות להמלצות הוועדה ולהחלטת הדירקטוריון לאמצן במסגרת הסדר הפשרה – וזאת, בהתבסס על תחולתו של כלל שיקול הדעת העסקי, ותוך החלת מבחן מחמיר בקשר לכך.

161. למעלה מן הצורך, בחנתי ומצאתי כי גם לגופו משקף הסדר הפשרה באופן ראוי את הערכת הסיכויים והסיכונים של התובענה, היתרון שגלום לחברה בסכום הפיצוי אותו תקבל במסגרת הסכם הפשרה וכן היתרון בסיום כלל ההליכים בנוגע לפרשה – ומשכך הרי שהסכם הפשרה הוא סביר וראוי בנסיבות העניין וסכום הפיצוי משרת את טובת החברה ובעלי מניותיה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 16-11-41255 טלמור נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

162. בנסיבות אלה, מצאתי לאשר את הסדר הפשרה על רכיביו וליתן לו תוקף של פסק דין, ובהתאם לאמור אני מורה לעניין שכר הטרחה כדלהלן:

א. שכר טרחה לב"כ טלמור יעמוד על סך של 1,595,000 מיליון דולר ארה"ב בתוספת מע"מ (לפי שער הדולר היציג ביום מתן פסק הדין), וזה ישולם מתוך סכום הפשרה בתוך 10 ימים ממועד קבלתו בחשבון הבנק של החברה. משכר הטרחה ינוכה מס במקור כדין למעט אם הציגו ב"כ טלמור אישורים מתאימים על פטור מניכוי מס במקור.

ב. שכ"ט לב"כ קאירי יעמוד על סך של 100,000 דולר בתוספת מע"מ (לפי שער הדולר היציג ביום מתן פסק הדין), וזה ישולם מתוך סכום הפשרה בתוך 10 ימים ממועד קבלתו בחשבון הבנק של החברה. משכר הטרחה ינוכה מס במקור כדין למעט אם הציג ב"כ קאירי אישורים מתאימים על פטור מניכוי מס במקור.

163. מובהר כי אישורו של בית המשפט להסדר פשרה זה מהווה תחליף לכל אישור אחר הנדרש לצורך התחייבויות החברה כלפי דירקטורים, נושאי משרה או עובדים, כפי שאלו מופיעות בהסדר הפשרה, ולרבות ככל שנדרש אישור כאמור בהתאם לחוק החברות.

המזכירות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תש"פ, 06 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

חאלד כבוב, שופט, סגן הנשיא